LETNIK XI - št. 9, OKTOBER 2004

GLASILO OBČINE TRZIN

odsev

V proračunu še presežek

Za naše okolje gre

Mengeška čaka na plin in pločnike

Beno Lapajne: Za vsakim porazom pride tudi zmaga

Prevoz tovora in oseb

Makarjeva 38
1236 Trzin
Tel./fax: 01/564 15 51
Gsm: 041/626-176

Avtoprevozništvo
Zdravko Režen s.p.
E-mail: prevozi.rezen@siol.net

Čistilni servis
Depala vas d.o.o.
Depala vas 5, Domžale
Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zavese) • tapisone in tople pode ter marmor
Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkirišèem.
Odprto imamo vsak dan od 8h do 19h, ob sobotah od 9h do 13h.

Čistilni servis

CITROËN
TRZIN

PRODAJA NOVIH VOZIL
STARO ZA NOVO
SERVIS
VULKANIZERSKE STORITVE
OPTIKA
ALARMI

AVTOMARKET

"NA ZALOGI!
C3 XTR DIZEL
AVTO, KI ZMORE VEČ
že za 3.285.000 SIT"

AVTOMARKET d.o.o., prodajno servisni center, Blatnica 5, 1236 TRZIN, Tel. 01 562-33-00 • Prodaja vozil 01 562-34-50 in 562-34-55 • Fax 01 562-21-63

WATT ELEKTRO, d.o.o.

Veletrgovina
in maloprodaja
elektroinstalacijskega
materiala

Brezovce 1, IOC Trzin
delovni čas: 8h - 16h, sobota: 8h - 13h
Telefon 01/53-05-760, faks 01/53-05-767

GOTOVINSKI POPUSTI

HP Commerce

Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE
Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

NAJ DRUGI DELAJO, ČE HOČEJO

Počitnice so že skoraj predaleč za nami, ampak življenje v Trzinu še vedno daje precej počitniški videz. V zadnjem času je bilo v občini kar nekaj prireditev, ki so bile sicer pomembne in zanimive, pa so šle kar nekako mimo velike večine prebivalcev našega kraja. Resnici na ljubo je treba priznati, da je bila udeležba na nedavnih volitvah v Trzinu kar dobra, višja od državnega povprečja, ampak na predstavitev kandidatov bi bilo pa Trzince skoraj potrebno vleči s konjsko vprego.

Zelo slabo so bile obiskane tudi prireditve ob tednu otroka, pa čeprav so se v Društvu prijateljev mladine zelo potrudili in so sestavili res pester in zanimiv program, v katerem so sodelovali tudi zanimivi gostje, a trzinske publike, pa čeprav je med nami kar precej staršev, ki bi jim nasveti o vzgoji otrok še kako prav prišli, lahko pa bi se s svojimi otroki tudi sprostili v družbi drugih staršev in otrok, vse skupaj ni preveč ganilo. Kar nekako v ilegali je minila tudi spet oživljena otroška olimpijada, tako da se je marsikomu kolcalo po dobrih nekdanjih olimpijadah, ko smo Trzinci še prednjačili, zdaj pa takšne prireditve prirejajo tudi v drugih krajih. Delno zaradi neusklajenosti pri napovedovanju datuma prireditve (pri tem smo imeli nekaj zaslug tudi v Odsevu) je bila dokaj slabo obiskana tudi prireditev Pozdravimo jesen z jabolki pri lokalu Barca. Upamo, da bo vsaj druženje ob bučah s čarovnicami konec tega meseca le pritegnilo nekaj več obiskovalcev. Čeprav mesec požarne varnosti še traja, pa lahko kaj hitro dobite občutek, da razen gasilcev in nekaterih njihovih prijateljev Trzincev nevarnost plesa rdečega petelina ne vznemirja preveč. Na Občini zdaj vse bolj resno razpravljajo o strategiji prihodnjega razvoja občine. Osnutek predloga so nameravali obravnavati že na oktobrski seji občinskega sveta, pa so se nato premislili. Upamo, da zato, ker v razprave še vedno niso pritegnili dovolj občanov. Prav zato občinarje držimo za besedo, dano med poletnim zborom občanov, ki je bil slabo obiskan, saj se je zgodil ravno v času dopustov. Takrat so obljubili še najmanj en zbor občanov in celo vrsto drugih srečanj, obljubili pa so tudi sestanek s prizadetimi občani zaradi ureditve Mengeške ceste. Na nas se pogosto obračajo naši bralci, če kaj vemo o tem, kdaj bodo ti sestanki, a so vse niti v rokah občinskega vodstva.
Treba pa je poudariti, da še zlasti problematiki varstva okolja na Občini v zadnjem času namenjajo kar nekaj pozornosti, a je udeležba na konferencah, delavnicah in drugih tovrstnih sestankih, glede na to, da se včasih pohvalijo, da v Trzinu prebiva že več kot 5.000 ljudi, res skromna. Tudi če to oceno sprejmemo z rezervo, je tako klavrna udeležba na teh prireditvah – pride največ kakih 20 ljudi in še od teh je polovica tam bolj po dolžnosti, zaskrbljujoča.
Točnega števila prebivalcev naše komune sicer ne vedo niti »šlogarice«, pa naj še tako gledajo v »kofe«. Lahko si pomagamo s podatkom, da je bilo v volilne sezname na zadnjih volitvah vpisanih skoraj 3.000 volivcev, se pravi polnoletnih prebivalcev. Temu številu je treba prišteti še vsaj tisoč glav otrok in mladine, čeprav je ta številka verjetno v resnici precej višja, ampak če k vsemu skupaj prištejemo še nekaj sto – po občinskih zagotovilih od 500 do tisoč - glav tistih, ki stalno živijo v naši občini, vendar so uradno prijavljeni drugod, potem lahko rečemo, da so občinske ocene o številu prebivalcev občine verjetno kar točne.
Kaj je torej vzrok temu, da je udeležba na zborovanjih, ki bi morala zaradi svoje tematike pritegniti precej več pozornosti, tako skromna? Delno je vzrok prav gotovo v slabi obveščenosti prebivalcev, nekaj pa je temu kriva tudi nepripravljenost ljudi, da bi hodili na takšna srečanja, saj je marsikdo prepričan, da lahko svoj čas koristneje izrabi po svoji volji, za svoje potrebe. Res je, da mora vsak sam najprej poskrbeti zase, vseeno pa bi bilo prav, če bi ob tako pomembnih temah, kot so prihodnost občine, njeni prebivalci le bolj sodelovali. Skomiganje z rameni, češ naj kar drugi to naredijo, če hočejo, v tem primeru ni na mestu. Ko se stvari začno dogajati po načrtih drugih in mimo volje nekaterih posameznikov, preklinjanje, kritiziranje in vitje rok ni več na mestu. Svoj glas je treba povzdigniti že na začetku in kdaj pa kdaj je treba tudi kaj storiti, da se vaš glas sliši. Mogoče je kdaj treba iti tudi v družbo drugih Trzincev, se z njimi pogovoriti, izmenjati mnenja in za svoje ideje navdušiti tudi druge. V takem se stvari v občini ne bodo odvijale povsem mimo vas.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe
Namestnica odgovornega urednika: Mateja Erčulj
Tehnični urednik: Emil Pevec
Urednik fotografije: Jože Seljak
Trženje: Jožica Valenčak
Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan
Ostali sodelavci uredništva: Simon Fink Jugovic, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Petra Mušič, Tanja Prelovšek, Mirjam Štih, Mojca Trček, Jana Urbas, Andrej Zupanc
Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale
Naklada: 1470 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izzide 20. oktobra 2004. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. oktobra na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:
Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/I)

☎: (01) 564 45 67 🖷: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:
Žerjavčki pod slapom Rinka.

(foto: Franc Pavlič)

ISSN 1408-4902

Tehnične zahteve za poslane članke in slikovni material

Spoštovani bralci! Vse, ki nam pošiljate besedila oz. slike prosimo, da upoštevate naslednja navodila:

Besedila naj bodo shranjena v datoteki doc, rtf, txt (lahko tudi na disketi, rokopise sprejemamo izjemoma!). Če besedilo pošiljate po elektronski pošti, ga obvezno priložite kot priponko in ne v telesu besedila. Izogibajte se vsakršnemu oblikovanju besedila (različne pisave, tabulatorji in zamiki pri odstavkih, ...).
Pri fotografiranju z digitalnim fotoaparatom slikajte z visoko resolucijo (fotoaparati na mobilnikih zares ne zadostujejo!).

ŽUPANOV KOTIČEK

Volitve so spremenile politični zemljevid Slovenije; na prvi pogled zelo temeljito, po drugi strani pa pravzaprav niti ne. V parlament so se prebile stranke, ki ob nekoliko spremenjenih imenih in medsebojnih razmerjih vedrijo v njem že dvanajst let. Izpadla je Stranka mladih Slovenije, ki je pač storila preveč napak, vključno z razpadom, da bi še lahko računala na zadostno podporo volivcev. Nobeni novi stranki se ni uspelo prebiti preko visokega praga v »posvečeno«, ki za marsikoga od kandidatov pomeni predvsem najbolje plačano še dosegljivo službo. Nekoliko presenetljivo visoka se za marsikoga zdi predvsem razlika med SDS in LDS in nemara tudi relativno visok volilni rezultat SNS. A v resnici je tudi to dvoje precej samoumevno.

Kakšne bi lahko bile posledice teh volilnih izidov za slovenske občine oziroma še posebej za Občino Trzin. Menim, da posebnih posledic ni pričakovati. Morda bo nekoliko manj razprav o prevelikem številu domnevno premajhnih občin, kar je tako ali tako iz trte zvito, saj so slovenske občine v povprečju še vedno precej večje kot so v povprečju občine v katerikoli od t.i. starih članic EU. V Avstriji denimo šteje povprečna občina nekaj več kot 3.000 občank in občanov, v Sloveniji še vedno več kot 10.000 prebivalcev. Bistvenih sistemskih sprememb pa, vsaj podpisani, ne pričakujem.

Na ravni države pa je poleg iger, ki bodo spremljale konstituiranje Državnega zbora in imenovanje mandatarja in potem še vlade, bržkone pričakovati zlasti določene spremembe oziroma temeljit rebalans proračuna za leto 2005 in, četudi to marsikaterega od volivcev ne bo dovolj zanimalo, utegne ravno to imeti dokaj velike posledice za vse ali vsaj za velik del državljank in državljanov. Sam pa v nadaljevanju pričakujem tudi precej sprememb na področju šolske zakonodaje, morda res tudi nekaj sprememb davčne zakonodaje in še kaj. To pa bo posredno vplivalo tudi na občinske proračune in na naloge in pristojnosti občin. Najbolj zanimivo pa bo v naslednjih mesecih spremljati menjavanje plaščev, kot bi temu rekli z nekoč popularno prispodobo. Mislim seveda na prestope iz doslej vplivnih v poslej najbolj vplivne politične stranke. Za poznavalce in tudi za ljubitelje političnih tračev in šal bo to gotovo zelo zanimivo dogajanje.

Mi pa smo se v tem dramatičnem času posvečali predvsem pripravi predloga proračuna za naslednje leto in predloga rebalansa letošnjega proračuna. Kot predlagatelj sem vesel, da je razprava o obeh predlogih stekla umirjeno in s premislekom o strateških usmeritvah občine, ki jo čaka še nekaj let trdega dela. V skladu z novimi razmerami bodo občine prisiljene veliko bolj strateško razmišljati kot doslej in pripravljati načrte naložb in tudi konkretne projekte za prihodnji čas, kajti finančno udeležbo države ali morebitna sredstva iz evropskih skladov lahko pričakuje samo tisti, ki bo v primernem trenutku imel že pripravljene in utemeljene projekte. V Trzinu smo se na srečo tega že lotili, in trenutno, kot je znano, pripravljamo kar tri daljnosežne programske akte: strategijo razvoja občine za obdobje do l. 2010, lokalni program varstva okolja in strategijo prostorskega razvoja občine, kot nam to nalaga novi zakon o urejanju prostora.

Nazadnje naj dodam še stavek v slovo enemu od najbolj priljubljenih in tudi znanih občanov Trzina.
Umrl je Ivko Ručigaj, igralec, gasilec, pevec, šaljivec, član turističnega društva in zelo zavzet Trzin'c. Ena tistih osebnosti, ki jih ne moreš spregledati, če hočeš zares spoznati kraj, kot je Trzin. Pogrešali ga bomo kot človeka, ki je poosebljal vez med nekdanjimi časi in izročilom o nekdanjem Trzinu in trzinsko sodobnostjo, kajti bil je tudi zelo vesel, lahko bi rekel, kar srečen občan občine Trzin. Zelo ga bomo pogrešali, kadarkoli se bomo zbrali na katerikoli občinski prireditvi, njega pa ne bo več med nami.

župan Tone Peršak

ZA SODOBEN JAVNI TRANSPORT V LJUBLJANSKI REGIJI

V ponedeljek, 27. septembra, so predstavniki Podjetne regije, ki združuje osem občin, ki ležijo severovzhodno od Ljubljane, med katerimi je tudi Trzin, povabili predstavnike vseh političnih strank občin z našega območja na podpis dogovora o politični podpori prizadevanjem za sodoben in cenovno sprejemljiv javni prevoz v osrednji slovenski regiji. Dogovor naj bi podpisali v obnovljeni dvorani gradu Jable. Žal pa se je podpisa udeležilo izjemno malo vabljenih. Poleg gostitelja, mengeškega župana Tomaža Štebe, ki je imel pooblastilo, da lahko zastopa tudi občino Moravče ter trzinskega župana Antona Peršaka, ki je bil pravzaprav pobudnik podpisa, je v grad na podpis prišel le predsednik Slovenske nacionalne stranke Zmago Jelinčič, na slovesnost pa je prišel tudi predstavnik Mestne občine Ljubljana, ki je sprva trdil, da ni pooblaščen za podpis namere, kasneje pa je po dogovoru s svojimi predpostavljenimi listino lahko podpisal. Še istega dne je po zagotovilu mengeškega župana dogovor v Ljubljani podpisal tudi prvak Slovenske demokratske stranke Janez Janša.
Pobudniki podpisa listine o nameri so bili nemalo razočarani nad slabim odzivom. Pričakovali so precej več posluha, saj gre za izjemno pereč problem, s katerim se vsak dan spopada vseh 25 občin ljubljanske regije. Dnevna migracija ljudi, ki se vozijo v službo z osebnimi avtomobili, ob prometnih konicah na cestah v osrednji regiji povzroča prometno zmedo, zastoje, pomanjkanje parkirišč, slabša položaj javnih prevoznikov in ogroža varnost uporabnikov cestnega prometa. Predvsem otrokom, mladim in starejšim naraščanje prometa z osebnimi avtomobili močno zmanjšuje mobilnost, saj se slabša javni promet, povečuje pa nevarnost na lokalnih cestah. Vse gostejši promet ima tudi nezaželjene posledice na okolje, zaradi številnih zastojev, prometnih nesreč in neurejenega parkiranja pa povzroča tudi gospodarsko škodo. Občine podjetne regije se sicer zavzemajo za rešitev tega problema, vendar pa predvolilni čas očitno vseeno ni bil primeren za začetek akcije. Upamo, da bodo zdaj, ko se politične strasti počasi pomirjajo, le začeli večjo pozornost namenjati tudi temu vprašanju.

Miro Štebe

Telefonske številke
Občine Trzin so:
564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in **564 45 49**
Fax:
564 17 72
Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si
Domača stran na internetu:
http://www.obcina-trzin.si/

TRZINSKA SOLIDARNOSTNA POMOČ

V ponedeljek, 11. oktobra, je trzinski župan Anton Peršak v občini Sv. Jurij ob Ščavnici izročil trzinsko solidarnostno pomoč v vrednosti enega milijona tolarjev prizadetim med junijskim neurjem s točo, ki je hudo prizadela tamkajšnje kraje. Občina Sv. Jurij sodi med pretežno kmetijske občine z relativno majhnim številom prebivalcev. Njihov občinski proračun letno znaša med 250 in 300 milijoni tolarjev, škodo, ki jo je tam za sabo pustila toča, pa so ocenili prav tako na 250 milijonov tolarjev. Zato si lahko predstavljamo, da so posledice divjanja toče pri njih prav tako katastrofalne kot v občini Slovenska Bistrica, ki je ena največjih v Sloveniji in kjer so škodo ocenili na 2 milijardi tolarjev.
Ker ima Trzin že vrsto let prijateljske odnose z občino Sv. Jurij, so na eni od sej statutarno- pravne komisije in finančnega odbora občinskega sveta naše občine predlagali, da bi Trzinci solidarnostno pomagali prizadeti občini. Pobudo je podprl tudi občinski svet in po dogovoru z vodstvom prijateljske občine so trzinsko pomoč razdelili dvema najbolj prizadetima kmetijama v občini Sv. Jurij. Na eni od kmetij, ki sta prejeli trzinsko pomoč, se ukvarjajo s sadjarstvom, toča pa je sekala prav vzdolžno preko njihovih nasadov, druga kmetija pa se ukvarja z vrtnarstvom. Rastlinjake so imeli prekrite z običajnim steklom, toča, katere velikost je bila med orehom in jajcem, jim je razbila prav vse. Gre za dve izmed najbolj prizadetih kmetij, hkrati pa so si na obeh kmetijah prizadevali gospodariti po sodobnih programih, s katerimi si prizadevajo zaustaviti beg prebivalstva s podeželja. Tudi v tamkajšnji občini je namreč čutiti upadanje prebivalstva. Mladi se odseljujejo drugam zaradi boljših pogojev dela, na domačijah, ki več ali manj počasi propadajo, pa ostajajo ostareli ljudje. V obeh primerih pa so gospodarji z novimi prijemi poskušali zagotoviti donosnejše kmetovanje in tako ostati na svoji zemlji.

M.Š.

MARTINOVANJE V TRZINU

Po dogovoru Turističnih društev Trzina in občine Sv. Jurij ob Ščavnici bodo letos v Trzinu pripravili martinovanje, na katerega bodo prišli gostje iz prijateljske občine iz Prlekije, ki je znana po vinih vrhunske kakovosti. Gostje bodo sodelovali v programu s svojimi umetniki, ki so se že nekajkrat zelo uspešno predstavili trzinski publiki, poskrbljeno pa bo tudi za »tekoči« program.

TRETJE SREČANJE TRZINSKIH PODJETNIKOV

Organizatorji srečanja trzinskih podjetnikov, ki bo 4. novembra 2004: Četrtni odbor OIC, Turistično društvo Trzin, Banka Domžale - Enoti Trzin pod pokroviteljstvom Občine Trzin pripravljajo zanimiv program, namenjen strokovni razpravi o stanju podjetništva, družabnemu srečanju in spoznavanju ponudbe preko "odprtih vrat". Srečanje naj bi se začelo ob 11. uri v Centru družbenih dejavnosti Ivana Hribarja in zaključilo v Piramidi.

VOLITVE

Olimpijski Volitve za državni zbor so v času izida Odseva že krepko za nami, poslanski sedeži so razdeljeni, pa tudi vrabčki na strehi že čivkajo, da so slovenski volivci 3. oktobra večinoma glasovali za Slovensko demokratsko stranko. Če pa bi poslanske sedeže razdeljevali v Trzinu, bi bila razporeditev v parlamentu nekoliko drugačna. Poglejmo, kako so glasovali Trzinci.
Na trzinskem volišču (kot vedno, postavljeno v osnovni šoli) je v treh volilnih enotah glasovalo **2084** volivcev, ki so oddali **2070** veljavnih glasovnic in **14** neveljavnih (prečrtanih, praznih, nepravilno izpolnjenih ipd.) glasovnic. Volilo bi lahko **2921** volilnih upravičencev, torej je bila udeležba na trzinskem volišču kar 71 % (kar je precej več od slovenskega povprečja).

Glasovi so bili porazdeljeni takole:

STRANKA	ŠT. GLASOV
SLOVENIJA JE NAŠA - SJN	41
SOCIALNA LIBERALNA STRANKA	4
NOVA SLOVENIJA - NSI	**195**
AKTIVNA SLOVENIJA - AS	67
STRANKA EKOLOŠKIH GIBANJ SLOVENIJE - SEG	18
DEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE	13
STRANKA MLADIH SLOVENIJE - SMS	19
SLOVENSKA NACIONALNA STRANKA - SNS	**135**
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE - LDS	**612**
STRANKA SLOVENSKEGA NARODA	6
SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA - SLS	35
ZELENI SLOVENIJE	7
NAPREJ SLOVENIJA - NPS	3
ZA PODJETNO SLOVENIJO	15
JUNIJSKA LISTA	26
ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV - ZLSD	**254**
GLAS ŽENSK SLOVENIJE, ZVEZA ZA PRIMORSKO, ZVEZA NEODVISNIH SLOVENIJE, NOVA DEMOKRACIJA SLOVENIJE	8
DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE - DeSUS	44
ZDRUŽENI ZA SAMOSTOJNO PRAVIČNO SLOVENIJO	0
SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA - SDS	**568**

Mateja Erčulj

PREDAVANJE Z DIAPOZITIVI V KNJIŽNICI DOMŽALE

28. 10. **VIETNAM IN LAOS** (Petra Holc, Miha Nartnik)
11. 11. **EKVADOR** (Andraja Jernejčič)

Predavanja v domžalski knjižnici so **ob 19. uri**, vstop pa je prost.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM V PRORAČUNU ŠE PRESEŽEK

V zadnjem času se v občinskem vodstvu pospešeno pripravljajo na rebalans letošnjega občinskega proračuna in na določitev, koliko denarja naj bi se prihodnje leto nateklo v občinsko blagajno in kako ga bomo porabili. Ker to verjetno zanima tudi širši krog občanov, smo se v tokratnem pogovoru z županom g. Peršakom najprej ustavili pri vprašanju zakaj rebalans in kaj bo pomenil za občinsko blagajno.

Rebalans pomeni, da v občinskem vodstvu pri uresničevanju postavk proračuna ugotavljamo, da nekaterih stvari, ki smo jih predvideli za to leto, ne bo mogoče izvesti, da se pojavijo druge naloge ali pa nekatere stvari, ki smo jih načrtovali, ne bodo tako drage, kot smo ocenili, to je dražje ali pa cenejše. Zaradi teh neskladij je potrebno sredstva, ki nam kje ostajajo neporabljena, prerazporediti na postavke v proračunu, kjer nam denarja zmanjkuje ali pa kjer ta denar lahko koristneje porabimo. Takšno prerazporeditev lahko naredi župan samostojno. Za to imam pooblastilo, vendar moram o tem poročati Občinskemu svetu. To pomeni, da nam samo zaradi teh prerazporeditev denarja rebalansa ne bi bilo treba delati, vendar je na ta način občinski proračun bolj pregleden. Moram reči, da je v razvitih evropskih državah že kar običaj, da delajo rebalanse, saj so proračuni na ta način tudi bolj prilagodljivi potrebam svojega okolja. Ker tokratni rebalans sprejemamo v oktobru – pravzaprav gre za uskladitev popravka, saj smo v septembru že izvedli en rebalans - je zdaj že možno sorazmerno natančno predvideti, koliko bo občina imela resničnih prihodkov in odhodkov. Sedanje popravke namreč sprejemamo na podlagi podatkov o prihodkih in odhodkih občine do 30. septembra. Zdaj že ugotavljamo, da bomo tudi letos imeli v občinski blagajni presežek, zdaj ocenjujemo, da ga bo za približno 22 milijonov in pol. Ta podatek pa nam bo zelo pomagal pri sestavi proračuna za naslednje leto. Glede na izkušnje iz prejšnjih let mislim, da bo presežek celo še nekoliko večji.

Zdaj bo mogoče kdo rekel, da smo slabo načrtovali, moram pa reči, da sem pristaš previdnejšega načrtovanja. Sicer predvidevam, da bo presežek, vendar na podlagi stvarnih podatkov raje v proračunu zapišem, da bo prihodkov nekaj manj. To počnem tudi zato, da se na koncu leta ne bi znašli v likvidnostnih težavah. Prav zato se nam še niti eno leto ni zgodilo, da bi bilo prihodkov manj, kot pa smo načrtovali. Res pa je, da prva leta po osamosvojitvi občine še nismo imeli izdelanih vseh načrtov. Nekaj smo jih podedovali po prejšnji občini, vendar je znano, da takrat v Trzin sorazmerno niso toliko vlagali kot mogoče v druge dele nekdanje občine in mogoče prav zato v letih 1999 in 2000 še nismo imeli tako izdelanih načrtov za naložbe v občini. Prav zato smo kmalu po ustanovitvi izdelali strategijo razvoja občine, vendar pa smo v tistem obdobju zbrali več denarja, kot pa smo ga porabili. V začetnih obdobjih delovanja občine smo tako imeli kar solidne presežke in prav na ta račun lahko zdaj načrtujemo večjo porabo, kot imamo prihodkov. Letos bomo tako za naložbe porabili čez milijardo tolarjev, v občinsko blagajno pa se bo »nateklo« le približno 750 milijonov tolarjev. To smo si lahko privoščili zaradi presežkov v preteklih letih in tudi tokratni presežek še lahko pripišemo racionalnemu ravnanju z občinskim denarjem.

Prav v premišljenem načrtovanju in trošenju denarja je smisel proračuna.Kdo bi lahko rekel, da gre pri tem za špekulacijo, da namesto predvidenih 500 milijonov prihodkov raje napišemo 450 milijonov. Moram reči, da številke v proračun zapišemo upoštevajoč realne podatke o porabi iz prejšnjih let, vendar pa je na tem področju v Trzinu še vedno opazna neka dinamika. Ljudje se še vedno priseljujejo v naš kraj, svoje stalno prebivališče v Trzinu pa postopoma prijavljajo tudi tisti, ki doslej niso bili prijavljeni. Zaradi tega je dohodkov občine z naslova dohodnine nekaj več. Moram pa vseeno poudariti, da je v Trzinu še vedno zelo veliko ljudi, ki tu nimajo prijavljenega stalnega bivališča. V Trzinu je tudi zelo težko predvideti, koliko bo dohodkov z naslova davka na promet z nepremičninami. Zelo težko je predvideti, kakšno bo gibanje na trgu nepremičnin in koliko bo komunalnih prispevkov.

Zakaj je to tako težko predvideti?

Trzin je majhna občina. Ena sama malo večja naložba, ki je ali pa je ni, lahko zelo močno spremeni višino prihodkov iz naslova komunalnih prispevkov. Prav zato raje vsako leto načrtujem nekaj manj prihodkov. V Ljubljani, kjer gre za zelo velike vsote, so razmere povsem drugačne. Tam napaka v oceni za nekaj odstotkov ne pomeni toliko. Ena velika naložba pomeni v proračunu mestne občine na primer le en odstotek, pri nas lahko takšna naložba pomeni tudi 20 % prihodkov v občinsko blagajno. Prav zaradi tega se pri nas dogaja, da imamo določen presežek, to pa se pozitivno odraža tudi na odhodkovni strani proračuna.

Lahko predstavite tudi predlog proračuna?

Zavzemam se, da proračun sprejmemo pravočasno. To pomeni, da ga začnemo sestavljati že septembra. Že vsa leta obstoja občine je Trzin ena tistih občin, ki prve sprejmejo proračun za naslednje leto. Čeprav tudi zakon zahteva, da je treba proračun sprejeti do 31. decembra, se to vsem občinam ne posreči. Gre namreč za zelo zamuden in dolg postopek, ki ga je treba začeti že v septembru, če želimo, da ga pravočasno zaključimo. V oktobru je potem lahko prva obravnava, pred koncem leta pa je mogoče opraviti še potrditev proračuna in ga tudi uradno objaviti. S tem občina doseže bistveno prednost, saj ji ni treba imeti na začetku leta režima začasnega financiranja. To pomeni, da lahko že takoj od 1. januarja naprej deluje povsem normalno, da lahko kupuje tisto, kar potrebuje, in troši svoj denar v skladu z načrti proračuna. To pride še zlasti prav pri naložbah. V drugih občinah ne ravnajo tako, vendar imajo potem težave z nadzornimi odbori, računskim sodiščem in drugimi. Raje vidim, da se vsemu temu izognemo, če je to le mogoče, zato poskrbim, da je proračun vedno sprejet pravočasno.

Kolikšne prihodke načrtujete v občini za prihodnje leto?

Predvidevamo, da bomo prihodnje leto imeli 765 milijonov tolarjev prihodkov. Za letos pa predvidevamo, da bomo imeli 714 milijonov in pol tolarjev, pravzaprav pa predvidevam, da bo zaradi t.i. konzervativnega načrtovanja prihodkov, o čemer sem govoril prej, teh dohodkov letos še več. Mogoče se bo komu zdelo čudno, zakaj takšna razlika v količinah pričakovanih prihodkov in se bo spraševal, zakaj tak optimizem v načrtovanju. Gre pa za povsem preprost vzrok. Doslej so se sredstva, zbrana od amortizacije komunalnih naprav in razširjene reprodukcije v okviru celotne komunalne službe, zbirala pri skupnem komunalnem podjetju Prodnik. Na ta način zbrana sredstva smo nato spet usmerjali nazaj za kritje stroškov v komunalne dejavnosti. Do zdaj so bila ta sredstva zbrana na posebnem računu JKP Prodnik kot posebna postavka – sredstva občine, trošili pa smo jih za naložbe na komunalnem področju v naši občini. Zdaj pa smo se zaradi preglednosti odločili, da bomo v naslednjem letu ta sredstva vnesli v občinski proračun. Tako bo tudi bolj jasno, za kaj se ta denar troši.

Ko govorimo o postavkah proračuna, pa moramo opozoriti tudi, da bo v prihodnjem letu začel veljati novi zakon o dohodnini, ki bo nekoliko znižal prihodke občine s tega naslova. Država se je sicer obvezala, da bo občinam, ki nimajo izravnave, se pravi tistim, ki so tako rekoč po tej plati samozadostne, povrnila višino izpada dohodkov, ki ga bodo imele zaradi posledic novega zakona. Prav zato mi v predlogu proračuna za prihodnje leto ne pričakujemo večjih sprememb, še zlasti ker bo prav gotovo še nekaj priseljevanja v občino. Računamo tudi, da inflacija ne bo posebno visoka, zato mislim, da kar realno lahko pričakujemo, da bodo prihodki občine približno enaki kot letos. Računamo, da bodo prihodnje leto nekoliko večji dohodki od koncesnin, še zlasti od plina.

Kolikšni pa bodo drugo leto odhodki?

Načrtujemo odhodke v višini 816 milijonov tolarjev. Ena največjih naložb prihodnjega leta bo posodobitev šolske kuhinje, kjer bomo zagotovili tudi možnost priprave hrane za vrtec. Nekateri se sicer sprašujejo, zakaj nismo poskrbeli za to prenovo hkrati z gradnjo prizidkov. Res je, da smo sprva mislili, da bi projekte za šolsko kuhinjo naredili isti projektanti kot za prizidke, vendar smo kasneje za to izbrali drugega izvajalca.

Med večje naložbe drugega leta sodi tudi pridobivanje zemljišč. Na območju, kjer urejamo športni park, je potrebno pridobiti še nova zemljišča. Pri tem pa bi rad povedal, da je bilo v dolgoročnem planu predvideno, da bi športni park uredili na površini 90.000 m2, zdajšnji ureditveni načrt pa predvideva ureditev parka na precej manjši površini, na približno tretjini prvotno načrtovane površine.

Naslednja večja postavka v proračunu za prihodnje leto je urejanje nekaterih cest in ulic v Trzinu. Računamo, da bomo lahko uredili nekatere stranske povezovalne ceste med Mengeško cesto in Jemčevo ulico. Računamo, da bo na vrsto prišel tudi stranski krak Mengeške ceste od pekarne Kralj v smeri proti železniški postaji, ki je bil doslej par let zapostavljen zaradi nerešenih lastniških razmerij. Potem bodo verjetno končno prišli na vrsto ti nesrečni pločniki ob Mengeški cesti in tako naprej.

Za naslednje leto bomo morali še plačati tudi nekaj obrokov za že opravljena dela pri urejanju športnega parka in tudi Centra Ivana Hribarja. Tam smo se namreč dogovorili za plačilo v obrokih, dela pa so bila opravljena v enem zamahu.

Prihodnje leto naj bi začeli tudi postopke za gradnjo doma za starejše. Prijavili smo se na razpis Ministrstva za družino, šport in socialne zadeve za sofinanciranje. Če bomo sprejeti in bo država, kot pričakujemo, finančno krila več kot polovico naložbe, bo treba seveda spremeniti prednostno lestvico vlaganj v Trzinu. Naložbeni potencial občine od leta 2005 do 2010 je nekako 2 milijardi tolarjev. Na podlagi pogovorov s predstavniki trzinskih občanov, društev in podjetij smo za to obdobje pripravili nekakšen načrt naložb v občini za to obdobje. Za njegovo uresničitev bi potrebovali nekaj več kot 2 milijardi tolarjev in mislimo, da je načrt uresničljiv. Če pa država ne bo pomagala pri gradnji doma za ostarele, to še ne bo pomenilo, da doma ne bomo gradili, spremeniti pa bo treba nekatere postavke v načrtu, določene želje skrčiti in verjetno tudi spremeniti datume njegove izgradnje. Čaka nas namreč tudi nekaj naložb, ki se nam vlečejo že iz leta v leto in jih bo tudi treba uresničiti. Gre na primer za povezovalno cesto med industrijsko cono in ostalim delom Trzina, čaka nas zaključek ulic Gmajna in Dobrave v coni, pogovarjamo se o obvoznici starega dela Trzina, zelo zaželjena pa je tudi obnova dvorane KUD-a in sploh doma, v katerem dvorana je. Ta dom bi morali posodobiti, razširiti, mogoče pa tudi celo porušiti in na novo zgraditi. Med naložbami ki nas čakajo, je tudi vrtec Žabica. Temeljit pregled je sicer pokazal, da ni v tako slabem stanju, kot smo se bali, vendar pa bo najkasneje po desetih letih potrebno tudi pri tem ukrepati. Čaka nas tudi ureditev večnamenske stavbe, v katero bi želeli preseliti gasilski dom in nekatere druge dejavnosti s področja zaščite in varovanja ljudi in lastnine. Sedanji gasilski dom namreč postaja že premajhen. Zaradi širjenja Trzina bi gasilci potrebovali večje prostore za vadbo, za hranjenje opreme in druge tehnike, potrebovali pa bi tudi še en avtomobil. Zdaj se kaže možnost, da bi dom preselili na mesto, kjer je zdaj mlekarna ob mostu preko Pšate na Habatovi ulici. Če bomo tam gradili nov objekt, bo v njem poleg gasilcev dobila prostor tudi Civilna zaščita, uredili pa bi mogoče tudi kakšno namensko stanovanje.

V naslednjem obdobju nas čaka tudi zelo temeljita prenova vodovodnega omrežja. Cevovod od črpališča na Mengeškem polju do Trzina je namreč že star, še iz salonitnih cevi. Naj poudarim, da te niso več nevarne zaradi azbesta, saj voda pravzaprav ne teče več preko salonita. V ceveh se je namreč nabrala že debela obloga vodnega kamna, vendar pa so cevi že dotrajane, tako da prihaja tudi do velikih izgub vode. Te cevi bo treba zamenjati z novimi, plastičnimi, kar ne bo prav majhen strošek – ocenjujemo, da bi za to potrebovali od 80 do 90 milijonov SIT. Prav zato smo začeli razmišljati o tem, da bi kje na območju Trzina poskusili z vrtinami priti do lastnega vira vode, ki bi bil lahko celo še bolj kakovosten, kot je voda v sedanjem vodovodu. Ne bi želel zbujati nerealnih pričakovanj. Mi smo zgolj naročili študije, ki naj bi proučile, kje je v Trzinu mogoče črpati pitno vodo in kakšna naj bi bila njena kakovost in ali bi bila možnost ureditve lastnega črpališča cenejša od sanacije starega vodovoda. Če bi bila takšna možnost predraga, se pač zanjo ne bomo odločili. Gre za to, da ureditev črpališča nekaj stane. Treba je odkupiti zemljišče, okrog črpališča je potrebno urediti dodatne testne vrtine, s katerimi se nadzoruje kakovost vode, cena pa je odvisna tudi od dolžine cevovoda od vrtine do vodohrama. Povrhu vsega pa bi morali ostati še naprej priključeni na sedanji vodovodni sistem, saj bi to zagotavljalo neko jamstvo, da vode ne bo zmanjkalo, hkrati pa tudi država ne podpira takšnih manjših vodovodnih sistemov. Če upoštevamo vse skupaj, bo odločitev o izkoriščanju lastnega črpališča treba dobro pretehtati.

Iz postavk rebalansa in proračuna za prihodnje leto je razvidno, da bo občina letos za ureditev Jemčeve ceste plačala 85 milijonov tolarjev, v postavki za urejanje cest v Trzinu v prihodnjem letu pa je predvidenih le 25 milijonov. Ker vemo, da naj bi šlo pri tem za ureditev pločnikov ob Mengeški cesti, gradnjo povezovalne ceste med Mlakami in cono, za ureditev Ljubljanske ceste in še več drugih, se nam zdi ta razkorak nerealen.

Takoj je treba povedati, da je cena obnove Jemčeve ceste sestavljena iz več cen. Gre za ceno urejanja cestišča, za ceno zamenjave vodovoda, za ceno javne razsvetljave, meteorne kanalizacije, kabelske kanalizacije itn. Zbirna cena pa je taka, kot je zapisano. Seveda pa gre pri drugih cestah za enak sistem. Obnova javne razsvetljave je zajeta v svoji postavki, obnova kanalizacije v drugi, obnova vodovoda spet v tretji. Treba pa je upoštevati, da je pri vseh teh naložbah potreben tudi neki vrstni red. Ni mogoče kar na vrat na nos urediti Mengeške ceste. Vse skupaj je kar dolg in zamuden postopek, saj vidite, kako se zapleta. Samo določanje meja še ni končano. Od odločitve do izgradnje same ceste ali ulice žal preteče tudi po več let. Samo gradnjo je sicer mogoče izpeljati zelo na hitro, vendar pa vse drugo traja precej časa. Prav zaradi tega vseh obnov in gradenj cest ne bo mogoče izpeljati naenkrat. Za povezovalno cesto na primer ne verjamem, da jo bomo zgradili že prihodnje leto. Januarja se namreč izteče rok, do katerega dediči oz. lastniki tistih parcel še lahko povedo, kaj želijo v zvezi s parcelami. Po tistem bo sodišče odločalo,

kakšna so lastniška razmerja. To bo trajalo verjetno vsaj nekaj mesecev in šele nato se bomo lahko začeli pogajati za odkup zemljišč, saj bo šele takrat jasno, s kom in za koliko se lahko pogajamo. Za tisto cesto imamo projekt sicer že narejen. Vemo, kaj vse naj bi tam naredili, dokler pa nimamo zemljišča, pa ne moremo prositi za gradbeno dovoljenje. Kar se tiče Mengeške, smo upali, da jo bomo uredili že letos, zdaj zares upamo, da se nam bo to posrečilo naslednje leto.

Kaj pa selitev Občine v prostore stare šole?

No, to ne bo tako velika naložba. V proračunu imamo postavko Obnova in vzdrževanje upravnih stavb in mislim, da sami posegi ne bodo tako dragi. Gre za predelne stene, prehod ogrevanja pri centralni kurjavi na plin in podobne stvari. Tista stavba bo za prilagoditev zahtevala dosti manjša vlaganja, kot bi terjali posegi v sedanji občinski stavbi. Še enkrat pa poudarjam, da so pogoji za delo tu že precej nevzdržni in da je res potrebno najti ustrezno rešitev.

Precej bralcev nas sprašuje, kdaj bo odprta trgovina z bioprehrano, sadjem in zelenjavo v Centru Trzina.

To se še vedno dogovarjamo z društvom za pridelavo bioprehrane. Objavili bomo razpis za najem teh prostorov.

Miro Štebe

KONČNO SEMAFOR

Pred pekarno Kralj so pred kratkim namestili prvi semafor na Mengeški cesti. Pred zaključkom redakcije še ni deloval, tako da ne še vemo, kako bo prispeval k boljšim prometnim razmeram na Mengeški cesti. Prav gotovo bodo zaradi semaforja šolarji na poti k šoli varnejši, prav pa bo prišel tudi drugim pešcem in tudi tistim staršem, ki vozijo otroke v šolo. Če bodo zaradi njega nastajale dolge kolone, pa bodo statistiki veseli, saj bo Mengeška tako še bolj varna kot je. Če avtomobili stojijo, prav gotovo ne more priti do nesreč. Kakor koli že, Trzinci ki modrujejo ob novi pridobitvi, so si enotnega mnenja, da bi tak semafor rabili še na križišču pri Jan baru in mogoče celo pri odcepu proti Jablam.

MŠ

UREDILI SO SPOMINSKO OBELEŽJE

Na Jemčevi cesti so ob spominski plošči na gospodarskem poslopju propadajoče Podgorškove (ali tudi Jefačenkove domačije) pred časom uredili tudi cvetlični nasad in zraven postavili stebriček. Obeležje, ki spominja na najbolj grozovit dogodek druge svetovne vojne v Trzinu, je tako precej bolj spodobnega videza, žal pa to ne moremo reči za preostali del gospodarskega poslopja in hiše, kjer se je rodil tudi znameniti trzinski rojak, Ivan Hribar. Če ne bi pred kratkim po tem zaslužnem županu popotresne Ljubljane, publicistu in politiku, pred časom poimenovali družbenega centra v Trzinu, bi si prav gotovo prislužili črno piko. Tako pa zdaj lahko povsem mirno gledamo propadanje njegove rojstne hiše.

MENGEŠKA ČAKA NA PLIN IN PLOČNIKE

Več občanov, ki živijo na levi in desni ob Mengeški cesti, se mi je pritožilo, da s plinifikacijo njihovega območja nikakor ni vse tako, kot se je še pred kratkim govorilo in pisalo. Skrb prizadetih občanov je razumljiva, saj so slišali od prebivalcev, ki so jim že priključili zemeljski plin, kako je to dobro in kakšno udobje nam ogrevanje in kuhanje na zemeljski plin omogoča. Tudi sam imam to srečo, da sem med njimi, in z vso odgovornostjo lahko trdim, da je to več kot odlično, saj nam tako rekoč na vasi nudi popolno udobje velemesta. Pritisneš na gumb, pa je, ostalo opravi avtomatika, pa še nič ne smrdi in ne onesnažuje okolja. Tudi prostora zavzame silno malo, povrhu pa se izide tudi cenovno pri družinskem proračunu. Ker so bili prebivalci ob Mengeški cesti, po tistem, kar so predstavniki Petrola napovedovali tudi v Odsevu, prepričani, da bodo že to zimo svoje hiše lahko ogrevali s plinom, nekateri po koncu prejšnje kurilne sezone niso kupili kurilnega olja. Zdaj, ko vidijo, da s plinifikacijo zamujajo, morajo kurilno olje kupovati precej dražje, kot bi ga sicer, če bi ga kupili pravočasno, kot so to počeli v prejšnjih letih. To je pri marsikom povzročilo nezadovoljstvo, moti pa jih tudi dolgo čakanje na pločnike ob njihovi cesti. Ko mi je urednik našega glasila naročil, da naj stvar podrobneje raziščem, sem stopil v stik z nekaterimi prizadetimi, njihove stiske in pričakovanja pa mi je najbolj jedrnato strnil g. Stane Mesar, sicer naš sodelavec, ki je v Odsevu že pisal o prometni problematiki Mengeške ceste. Najprej je spregovoril o čakanju na pločnike.

V Odsevu je bila v letošnjem letu v več številkah pod naslovom **Ruska ruleta na Mengeški cesti** predstavljena pereča problematika prometne varnosti in pogojev bivanja ob njej. Izgradnja pločnika je samo najnujnejša – prva faza do urejanja razmer.

Letošnje leto se je pravzaprav pričelo kar vzpodbudno: v začetku leta so bile opravljene geodetske meritve in 8. marca so iz Geodetskega biroja, ki je meritve izvajal, dostavili dokumentacijo. Večina občanov ob omenjeni cesti se je z meritvami strinjala, s podpisom jih ni potrdilo le 10 lastnikov zemljišč.

»Nepodpisniki« (občani oziroma lastniki zemljišč, od katerih je potreben odkup) naj bi bili aprila povabljeni na usklajevalni razgovor na Geodetsko upravo (GU). Kako potekajo razgovori, kako so uspešni, pa tudi kje se opravljajo, ni znano, saj po mojih informacijah GU ni pristojna za navedena opravila (to je opravljanje tovrstnih razgovorov).

Dobro bi bilo, da bi svoje mnenje lahko povedali tudi nepodpisniki. Upam, da bo glavni in odgovorni urednik Odseva našel možnosti, da bo z navedenimi lastniki zemljišč opravil intervju in tako realiziral »pravico javnosti, da je seznanjena z dejstvi in mnenji«, kot med drugim to določa Münchenska deklaracija o novinarjih.

Z izgradnjo pločnika na Mengeški cesti bo izpolnjen pogoj za postavitev semaforjev in izgradnjo prehodov za pešce tudi pri Jan baru in pri izvozu za Jable, kot je v dopisu Direkciji RS za ceste dne 10.2.2004 v pisni obliki zahtevala občina Trzin.

Zbor občanov Mengeške ceste

Župan nam je predčasno obljubil, da bo v mesecu oktobru sklical zbor prizadetih občanov z Mengeške ceste, kar bo prav gotovo pripomoglo k hitrejšemu reševanju te pereče problematike. Koristno bi bilo na zbor povabiti še občane tistih ulic, ki so vezane na Mengeško (to so občani Jemčeve, Habatove, Za Hribom…).

Da bi bila informacija o težavah okrog napeljave plina interesentom ob ***Mengeški cesti*** čim bolj popolna in verodostojna, smo se obrnili tudi na odgovornega za plinifikacijo Trzina pri ***Petrolu, g. Boštjana Zupančiča.*** G. Zupančič se je presenetljivo hitro odzval in nam ljubeznivo odgovoril na zastavljena vprašanja.

PLINIFIKACIJA OBČINE TRZIN

Kako trenutno potekajo dela in kaj še mislite letos dokončati?

Dela na izgradnji plinovodnega omrežja Trzin II. faza/ 1. etapa so končana. Letos smo zgradili 4.300 m novih plinovodov in 110 novih hišnih plinskih priključkov. V vseh novozgrajenih plinovodih je že plin in že kar precej od teh na novo priključenih objektov plin tudi že uporablja.

Kdaj načrtujete izgradnjo plinovodnega omrežja v predelu levo in desno od Mengeške ceste?

Omenjeno območje se pri nas imenuje Trzin II. faza/ 2. etapa in je bilo v planu za letošnje leto. Projekt smo morali prestaviti v leto 2005 zaradi načrtov Občine Trzin, da v severnem delu Mengeške ceste zgradi manjkajoči pločnik. Kakor smo obveščeni, se zatika pri odkupu zemljišč, in to zavira izdelavo njihovega in posredno tudi našega projekta.

Res pa je tudi, da je bil na omenjenem območju odziv občanov slab in gradnja zaenkrat ni ekonomsko upravičena. Upamo, da se bo odziv občanov do pridobitve gradbenega dovoljenja izboljšal, v nasprotnem primeru pa bomo morali projekt prestaviti še za kakšno leto. Zato prosimo vse zainteresirane lastnike objektov (ki se še niso prijavili za hišni plinski priključek), da pokličejo našega sodelavca (g. Marjana Jakulina, tel.: 041-371-655) ali pa obiščejo našo posvetovalno energetsko pisarno v Trzinu, ki obratuje vsako delovno sredo med 17.30 –18.30 v prostorih stare šole v Trzinu (Mengeška cesta 22).

Če pa ima kdo peč »v zadnjih vzdihljajih« ali iz katerega drugega razloga kar ne more pričakati zemeljskega plina, si seveda lahko že sedaj omisli plinohram za UNP (notranjo plinsko napeljavo je potrebno urediti tako, da pri kasnejšem prehodu na zemeljski plin ne bo potrebnih večjih predelav). Več informacij dobite na brezplačni telefonski številki 080-22-66 ali spletni strani www.petrol.si .

Kaj še načrtujete in kdaj načrtujete zaključek del?

Petrol d.d. je podpisal koncesijsko pogodbo za distribucijo zemeljskega plina, izgradnjo, upravljanje in vzdrževanje plinske infrastrukture v občini Trzin za dobo 30 let. To pomeni, da je zaključek del še daleč, saj bomo v tem celotnem obdobju tako gradili novo kot tudi obnavljali obstoječe plinovodno omrežje.

V bližnji prihodnosti pa imamo v planu sledeče projekte:

Leta 2004

- zamenjava plina (UNP - zemeljski plin) v stanovanjsko poslovnem naselju Center Ivana Hribarja,
- zamenjava plina (UNP - zemeljski plin) v stanovanjskih blokih na ulici Za hribom

Leta 2005

- sanacija plinovodnega omrežja na področju Mlakarjeve, Prešernove in Rebuljeve ulice,
- izgradnja sekundarnih plinovodov ob Mengeški cesti (II. faza/2. etapa)
- izgradnja sekundarnega plinovoda po Ljubljanski cesti - južni del (III. faza)

Leta 2006

- izgradnja sekundarnega plinovoda po Kmetičevi ulici (IV. faza)

Kako je s povezavo s sosednjimi občinami (Domžale, Mengeš, MOL-Črnuče…)?

Plinovodno omrežje v občini Trzin je že sedaj povezano z omrežjem v Mengšu, saj prav od tam prihaja plin v vašo občino. Nadaljnje povezave z občino Domžale (kjer je prav tako koncesionar Petrol d.d.) in občino Ljubljana (koncesionar Energetika Ljubljana d.o.o.) niso predvidene.

Kako ocenjujete zanesljivost dobav in gibanje cen zemeljskega plina?

Od vseh energentov je zemeljski plin prav gotovo tisti z največjo zanesljivostjo dobave, saj se dobavlja preko izgrajenega omrežja, torej transport ni podvržen logističnim rizikom cestnih povezav. Cena zemeljskega plina je tako kot vsi ostali naftni derivati podvržena nihanju cen na svetovnih borzah in pa nihanju tečaja ameriškega dolarja proti evru oziroma posredno proti slovenskemu tolarju. Trenutno smo ravno v obdobju izrazito visokih cen naftnih derivatov, kar se kaže kot precejšnji inflacijski učinek na posamezna gospodarstva. Pri tem pa je treba poudariti, da so cene zemeljskega plina precej bolj stabilne in se ne spreminjajo tako skokovito kot npr. cene bencina, dizelskega goriva ali kurilnega olja, katerih cena je osnovana na povprečnih kotacijah zadnjih dveh tednov, medtem ko se cene zemeljskega plina oblikujejo na povprečju zadnjih šestih mesecev.

Kakšen odnos med cenami zemeljskega plina in ostalih energentov pričakujete?

Vsi naftni derivati so podvrženi nihanju cen na svetovnih borzah in razmerju ameriškega dolarja nasproti evru, zato bo odnos med cenami ostal na podobnem nivoju, kot je to do sedaj, predvidevamo pa, da bo tudi v prihodnje zemeljski plin med najbolj ***konkurentnimi energenti*** na trgu.

Seveda pa informacija ne bi bila popolna, če se ne bi obrnili tudi na Občino. Župan ***g. Tone Peršak*** je tudi tokrat rade volje pristal na razgovor, pa čeprav je bil sredi dela okrog občinskega proračuna za prihodnje leto. Na sestanek je povabil tudi go. **Marto Gregorčič-Štok** in tako sta mi odgovorila na nekatere nejasnosti in trditve iz predhodnega besedila.

Pogoja, da mora Petrol počakati z graditvijo plinovoda na Mengeški, ni nihče na Občini izrekel, res pa je, da smo s Petrolom razpravljali o smotrnosti sočasne graditve vse infrastrukture ob izgradnji pločnika; to se je pokazalo za najboljše že pri obnovi Jemčeve. Občina je zainteresirana za čimprejšnjo celotno oskrbo z zemeljskim plinom v Trzinu, in v kolikor se bo pokazalo, da je nujno graditi plinovod pred izgradnjo pločnika, Občina temu ne bo nasprotovala. Res pa je tudi, da imajo pri Petrolu verjetno podobne težave kot mi, ko gre za soglasja občanov. Kar se tiče izgradnje pločnika, ne kaže preveč dobro, saj nekateri lastniki zem-

ljišč trmasto ostajajo pri svojih zahtevah, ki so pa težko izvedljive ali pa sploh ne. So celo taki, ki uradno izmerjenih meja po Geodetski upravi nočejo priznati in niti ne želijo podpisati zapisnika o meritvah, čeprav je prav v njihovem interesu največ, da imajo meje urejene, saj brez tega ne morejo ne graditi, niti kaj drugega početi s to zemljo, na primer prodati. Občina ne more graditi prav ničesar, če nima urejene lastniške odnose. Zavedamo se nujnosti ureditve prometnih razmer v tem delu občine, in bomo še naprej intenzivno delali na tem, vendar se včasih človek vpraša, ali se občani sploh zavedajo, da hočemo njim izboljšati razmere; sredstva pa lahko usmerimo kamorkoli v druge dele občine. V tem mesecu se bomo še enkrat sestali z občani, ki jih ta problematika zadeva, in morda se takrat pogovorimo o kakšni novi rešitvi, sicer se vsa zadeva lahko zavleče tudi več let, tudi več kot pet.

Dolgoročno gledano pa je rešitev v izgradnji obvoznice, vendar ocenjujemo, da bi se to lahko zgodilo, glede na dolge postopke, čez pet, morda tudi več let.

Glede ostalih objektov, kot so križišča, semaforji, so postavljeni določeni pogoji (obojestranski pločnik), dovolj občinskega zemljišča za posamezni objekt; pa smo spet pri jari kači…soglasja, soglasja…

Ja, kaj naj človek pametnega na to še doda? Morda le to: ***naj človek ne bo človeku le človek.***

Tone Ipavec

Podjetna regija – regija priložnosti

Skupna turistična ponudba sedmih občin

Začelo se je pred tremi leti, ko so župani občin Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš in Trzin ter županji občin Domžale in Moravče podpisali pismo o nameri in tako tudi uradno ustanovili Podjetno regijo, ki jo danes imenujemo tudi regija priložnosti. »Za skupen nastop so se tako odločile občine, ki ležijo severno od slovenskega glavnega mesta,« pravi direktor Agencije za turizem in podjetništvo Kamnik Miran Jereb. »V Podjetno regijo smo se povezali turistični delavci omenjenih občin, saj smo ugotovili, da je skupen nastop zelo pomemben in smotrn. Naša želja je bila, da to postane zaključena celota, v kateri bodo turisti našli marsikaj zanimivega, pestro turistično ponudbo in veliko različnih aktivnosti.«

Med aktivnostmi Podjetne regije v prvi polovici letošnjega leta velja omeniti nastop na Sejmu počitnic v Ljubljani in predstavitev na skupni stojnici ob letošnji razstavi cvetja v Arboretumu Volčji Potok. Na Sejmu počitnic na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, ki je bil od 19. do 23. marca 2004, so obiskovalci pokazali veliko zanimanja za dogajanja v vseh občinah, ki so se povezale v regijo priložnosti. Turistične organizacije, ki delujejo v občinah, članicah Podjetne regije, so obiskovalcem ponudile vrsto novih prospektov in turističnih vodnikov, ki so obogatili turistično ponudbo teh krajev. Skupen nastop pomeni predstavitev pestre turistične ponudbe, ki je na tem področju zagotovo ne manjka. Žal pa je tudi res, da celo pred svojim domačim pragom, torej v svoji občini, marsikaterega objekta, galerije, razstavišča, morda celo gostilne enostavno sploh ne poznamo, kaj šele, ko pogledamo, kakšne so turistične zanimivosti pri naših najbližjih sosedih.

Prav zato je še posebej dobrodošla tovrstna literatura. Zato je regija priložnosti, kot tudi imenujejo Podjetno regijo, letos z vrsto različnimi prospekti predstavila svojo turistično ponudbo v posameznih občinah. Tako na primer občina Kamnik ponuja dveurni obisk srednjeveškega mesta, poleg tega pa se obiskovalci lahko podajo še na iskanje Veronikinega zaklada. Občina Trzin je majhna, a živahna občina marljivih in trdoživih ljudi, o čemer priča tudi zgodovina, ki pravi, da so Trzinci sloveli po svojem pogumu in bojevitosti. Trzin je torej občina, kjer si roke podajata tradicija in razvoj. Če imate malce pustolovskega duha in dobro kondicijo, bo za vas več kot prijetno potepanje po Moravški dolini. S pesmijo v srcu lahko odkrijete občino Mengeš, poznano tudi kot evropsko glasbeno mesto. Nekdanja posest malteških vitezov – Komenda, ponuja pestro zgodovino, katere delček obiskovalci lahko spoznajo v knjižnici Petra Pavla Glavarja, enega najpomembnejših mož na Komendskem. Občina Lukovica ponuja zanimivosti ob tisočletni poti.

V vseh teh občinah so tudi številne tradicionalne prireditve, ki potekajo skozi vse leto. Podjetna regija je letos prvič izdala skupen koledar prireditev v letu 2004. V njem je seznam privlačnih in priljubljenih prireditev, ki so bolj ali manj tradicionalne in predstavljajo pomembno turistično ponudbo v posameznih občinah. Tako do zdaj morda niti nismo vedeli za dogajanje v sosednji občini, s pomočjo Koledarja prireditev pa bomo lahko uresničili marsikateri nedeljski izlet. Z enotnim koledarjem prireditev so v Podjetni regiji precej znižali stroške izdaje, pomembno pa je tudi dejstvo, da je na voljo v vseh turističnih organizacijah posameznih občin. Med vsakoletne prireditve sodi tudi razstava cvetja v Arboretumu Volčji Potok, kjer je vsako leto s svojo stojnico prisotna tudi Podjetna regija. Že po tradiciji posamezne občine predstavljajo svoje posebnosti in s tem tudi turistično ponudbo. Tako je bilo tudi letos, ko so se predstavile vse občine, ki so vključene v Podjetno regijo. Vsekakor je zanimivo, da so se obiskovalci, ki so letos poleg dveh milijonov tulipanov občudovali še makete iz priljubljenega celovškega Minimundusa, pogosto ustavljali tudi ob stojnici Podjetne regije. Prav tako preseneča, da se obiskovalci živo zanimajo za krajše in daljše izlete po turistično zanimivih točkah občin. Šele zdaj spoznavajo, kaj lahko ponudi ena občina in kaj zanimivega bodo našli pri sosedih.

Primož Hieng

SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
Občinski odbori Domžale, Mengeš, Trzin

SDS

Iskrena hvala vsem, ki ste glasovali za SDS.

Še posebej zahvala vsem, ki ste s svojim delom pripomogli k volilni zmagi SDS. Dano zaupanje pomeni za nas veliko odgovornost. Z znanjem, izkušnjami, delavnostjo in poštenostjo se bomo trudili po najboljši moči.

Vaš kandidat za poslanca, mag. Tomaž Štebe

e.: Tomaz.Stebe@menges.si, t.: 040 852350, www.sds.si/Tomaz.Stebe

N.Si Nova Slovenija Krščanska ljudska stranka

Spoštovane Trzinke, spoštovani Trzinci in vsi bralci Odseva!

Občinski odbor Nove Slovenije se zahvaljuje vsem, ki ste prišli na volitve in podprli kandidate naše stranke. Veseli smo podpore, ki jo je bila deležna naša opcija, hkrati pa je ta podpora za nas tudi obveza, da se bomo trudili po najboljših močeh izpolniti poslanstvo, ki ste nam ga zaupali.

Hvala vsem!

Občinski odbor Nove Slovenije

PISANE TRŽNICE: VEDNO ZANIMIVE

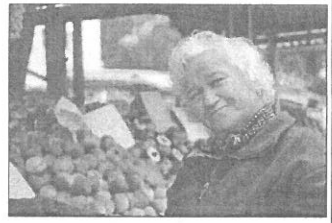

Vsak od nas si kdaj pa kdaj v soboto dopoldan rad vzame čas in se odpravi v središče Ljubljane na prav poseben kraj: tržnico! Tam se dobi prav vse, česar si srce poželi: od suhe robe, raznoraznega cvetja, zelenjave, sadja, zelišč pa vse do toplih copat in oblek! Še celo svež, še topel kruh se da dobiti. Ali pa ti prijazen pek Miha podari kar hlebec še nepečenega kruha in ko prideš domov, ga spečeš, da zadiši po celi hiši, medtem pa kuhaš slastno zelenjavo, ki si jo tudi malo prej kupil na tržnici!

Kljub temu da so nakupovalni centri, ki so pri nas razmeroma nova pogruntavščina, vse bolj popularni, se še vedno več kot dovolj ljudi odloča za nakup tudi na staromodni tržnici. Na njej je namreč tr-

govanje potekalo, še preden so se sploh pojavile trgovine in kasneje veleblagovnice, kaj šele veliki neosebni nakupovalni centri, katerim vlada neznanska naglica. Nasprotno pa so tržnice kraj, kjer življenje poteka počasi, ljudje se sprehajajo od ene stojnice do druge, si ogledujejo pisano sadje in zelenjavo, ki je zanimivo tudi za otroške očke, starši pa, medtem ko njihovi otroci pridno glodajo pravkar kupljeno žemljico, primerjajo cene ter nakupujejo zelenjavo za kosilo, za vlaganje… Babice in dedki se prav tako kot ostali, ali pa še rajši, spustijo v kakšen sproščen in zabaven, včasih celo poučen pogovor. Na primer o tem, kako koristna in hranljiva je lahko oranžna buča hokaido in kako enostavno jo je pripraviti! Ali pa pek Miha zbranim okoli njegove stojnice pripoveduje zanimivo anekdoto o tem, kako kruh iz prave moke vzhaja tudi na minus deset stopinjah – ne da bi se prehladil! Skratka, to je res kraj, kjer se najde dovolj zabave za vsakogar!

Za nekatere od nas, navdušene fotografe, pa je to tudi odličen kraj, kjer lahko naredimo nekaj odličnih fotografskih posnetkov – otroci z žemljicami v rokah, gospa z bučami, možak z bučami, pek Miha – vsi ti so bili preteklo soboto zame odlični fotomodeli, ko sem se s fotoaparatom v roki sprehajala po pisani tržnici.

V Radomljah namreč Fotokino in videoklub (FKVK) Mavrica prireja veliko mednarodno fotografsko razstavo z naslovom Tržnice, kjer bodo na ogled tržnice z domala vsega sveta – iz evropskih držav: Norveške, Danske, Belgije, Srbije, Črne gore, Italije, Anglije, Nizozemske in severa iz Slovenije (par fotografij sem prispevala tudi sama). Nekoliko bolj eksotične podobe tržnic pa so prispele tudi iz Indije, Tajske, Tajvana, Nove Zelandije in celo Japonske.

Če vas torej zanima, kako je nam in fotografom iz drugih delov sveta uspelo v fotografski objektiv ujeti zanimive ljudi in vznemirljive dogodke, ste toplo vabljeni na **otvoritev razstave, podelitev nagrad najboljšim ter projekcijo diapozitivov v kulturni dom v Radomljah, v ponedeljek, 25. oktobra, ob 18.00**!

Mojca Tavčar

ZAHVALA

Cenjene volivke, cenjeni volivci!

Zahvaljujem se vsem, ki ste prišli na volišča in oddali svoj glas, še posebej se zahvaljujem tistim, ki ste mi izrazili Vašo osebno podporo. Kandidatura je bila zame svojevrstna življenjska izkušnja, srečal sem se z vrsto ljudi, ki so sodelovali v predvolilni tekmi.

Kot gospodarstvenik sem spoznal, kako v zakulisju funkcionira politika (in troši preveč časa in denarja za samopromocijo). Na žalost ugotavljam, da veliko ljudi, ki odločajo o makropogojih gospodarjenja, še nikoli v življenju ni sodelovalo v neposrednem proizvodnem procesu proizvoda ali tržne storitve, zato lahkotno odločajo o zapravljanju. Tudi v novem državnem zboru ne bo kaj prida drugače, če sploh bo! Na žalost smo volivci dali premalo zaupanja ljudem, ki so se dokazali v gospodarstvu in ustvarjali dodano vrednost.

Srečeval sem se z ljudmi, ki so tolerantni, pripravljeni na dialog in izmenjavo mnenj in izkušenj. Srečal pa sem na žalost tudi kar nekaj nestrpnih, fanatičnih ljudi.V naši ljudski zavesti je preveč nevoščljivosti in dvomov o možnosti bogatenja s svojim delom in svojimi sposobnostmi. Nepotizem, klientelizem in korupcija sta že naredila veliko škode v naši stvarnosti in zavesti ljudi!

S tem, ko ste prišli na volišča, ste pomembno prispevali k sestavi Državnega zbora. Izrazili ste svojo voljo in glasovali za spremembe v sestavi zakonodajne in izvršilne oblasti. Vašo odločitev globoko spoštujem, čas pa bo pokazal, ali je bila odločitev dobra ali manj dobra. Večina je hotela spremembe in demokratično izpeljane volitve so to potrdile. Upajmo, da bodo spremembe usmerjene v dobro vseh državljanov in bodo udejanjene po sposobnostih in ne po načelu: saj ni važno, če kaj zna, važno je, da je naš!

Iskrene čestitke vsem kandidatom, ki so bili izvoljeni in so v tem trenutku že poslanci Državnega zbora, vendar z željo, da zastopajo interese vseh državljank in državljanov, ne glede na politično opcijo! Pozicijskim poslancem želim veliko dobrih odločitev, opozicijskim da konstruktivno sodelujejo pri odločanju in vršijo kontrolno funkcijo nad pozicijo!

Na koncu se zahvaljujem tudi uredništvu za objavljen predvolilni članek.

Morda se zopet srečamo na naslednjih volitvah!

Anton Oven

Utrinek s soočenja kandidatov za poslance v Trzinu

ZA NAŠE OKOLJE GRE

Na občini v zadnjem času pripravljajo tri za nadaljnji razvoj Trzina pomembne dokumente. Gre za strategijo razvoja občine v prihodnjih šestih letih, strategijo prostorskega razvoja občine in za lokalni program varstva okolja. Pri vseh treh igra ravno vprašanje ravnanja s prostorom pomembno vlogo. Vodstvo občine je pripravilo že celo vrsto sestankov in posvetov glede posameznih tem, ki zadevajo to problematiko, vendar je večina teh srečanj potekala v ožjem krogu izbranih sogovornikov oz. t.i. kvalificirane javnosti. Vseeno pa je bilo nekaj razprav, na katere bi lahko povabili tudi širši krog ljudi, saj je znano, da več ljudi več ve, v demokraciji pa je sploh zaželeno, da do besede lahko pridejo vsi, ki bi želeli po svoje prispevati k iskanju najboljših rešitev, pomembnih za okolje, v katerem živijo. Ne gre namreč samo za to, da formalno izpolnimo zakonske predpise in trdimo, saj smo izvedli vse, kar je predpisano.

Za okoljsko konferenco na primer je vedelo izredno malo ljudi. Organizatorji sicer zagotavljajo, da ni šlo za zbor občanov in da so želeli predvsem slišati mnenja izbrane publike. Če je temu tako, potem tega ne bi smeli imenovati okoljska konferenca, ampak posvet teh in teh v ožjem krogu. Prav tako niti ni bilo treba, da so »konferenco« napovedali precej prej v eni od številk Ljubljanskega dnevnika in z nekaj objavami po Radiu Hit. Če niso želeli večje udeležbe ljudi, je bilo potem tovrstno obveščanje le razsipanje občinskega denarja. Tistim ljudem, ki so jih želeli pritegniti, bi za ta denar lahko poslali vabila. Tudi izjava, da so poskušali »konferenco« napovedati preko Odseva, da pa ni šlo, ker smo že zaključili redakcijo, je iz trte zvita. Napoved take konference bi z veseljem objavili tudi, če je bila redakcija uradno že zaključena. V prejšnji številki smo namreč zamujali, ker smo čakali na nekatere stranke, da pripravijo svoje predvolilne oglase in nam pošljejo naročilnice.

V uvodu srečanja je gospod župan pojasnjeval, kako so bili prisiljeni konferenco sklicati, da je bilo vse v skladu z zakonodajo (tudi spremenjeno) in da naj bi na njej zbrali še dodatna mnenja v zvezi z urejanjem okolja v Trzinu. Predstavnica pripravljavcev okoljskih načrtov je nato zatrdila, da imajo predlogov že pravzaprav dovolj, kar kakih 150. Ob tem se postavlja vprašanje, kdo sploh pa je te predloge dal? Kaže, da so bili to tisti, ki želijo kaj graditi, in prosijo za dovoljenja in spremembe namembnosti posameznih zemljišč. Verjetno so nekaj predlogov prispevali tudi občinski načrtovalci, ki ob svojem delu naletijo na neskladja ali pa vidijo, da bi bilo dobro, če bi kakšno stvar v prostorskih dokumentih drugače opredelili. Takšno dajanje predlogov je pohvalno, in jih ne kritiziram, saj vem, da delajo po svojih močeh za dobro občine, mislim pa, da ne bi bilo nič slabega, če bi dobili še več predlogov in pobud; za njihovo obravnavo so dobro plačani. Tudi če bi se pojavilo veliko število predlogov, to prav gotovo ne bi bili vsi novi, in ne bi zahtevali povsem nove obravnave. Mogoče pa bi na Občini prav po tem, koliko predlogov se nanaša na posamezen problem, lahko ugotovili, kaj je za ljudi trenutno najbolj žgoča potreba in katerim je treba dati prednost pri iskanju rešitev.

Okoljske delavnice

Precej bolj odprti do pobud občanov so pripravljavci lokalnega programa varstva okolja. Predstavniki Oikosa ves čas poudarjajo pomen obveščanja in osveščanja javnosti, in so se potrudili, da smo v Odsevu dobili napoved programa njihovih dejavnosti v zvezi s pripravo programa. Čeprav bi bilo zaželjeno, da bi bilo tudi na njihovih treh delavnicah prisotnih več občanov, je treba reči, da so nanje prišli vsaj tisti, ki želijo po svoje prispevati k skrbi za naše bivalno okolje in so nato tudi sodelovali s predlogi in svojimi pogledi na to problematiko. Omenjene delavnice so tudi pokazale, da se da poslušati in demokratično obravnavati tudi različna mnenja. Res, da so bili na teh srečanjih v večini tisti, ki so se zavzemali za varovanje okolja, za čisto pitno vodo, za zmanjšanje negativnih vplivov človeka na okolje, za ohranitev ze-lenja in za boljše bivanjske razmere v Trzinu. Smo pa lahko slišali in obravnavali tudi različna mnenja. Med drugim smo slišali, da se nam še ni treba bati pomanjkanja vode in da celo ekonomsko ni smiselno razpravljati o tem, da bi skušali za industrijske obrate v coni zagotoviti manj kakovostno tehnološko vodo, saj moramo varčevati vire kakovostne pitne vode. Večja poraba pitne vode nam celo niža ceno, če bi pa porabo pitne vode skušali zmanjšati, pa bi se nam lahko zgodilo, da bi bilo to dražje in bi morali pristati na dražjo vodo.

Eden od podjetnikov iz obrtne cone je udeležencem enega od srečanj pojasnil, da v razvitem svetu vse bolj prevladujejo veliki specializirani trgovski centri, kjer so sposobni zadovoljiti kar najširše potrebe in tudi zelo zahtevne posebne želje kupcev določenih vrst blaga. Če želimo sprejeti ta izziv, bomo tudi pri nas morali začeti odpirati podobne velike trgovske centre. Povedal je, da za podjetnike ni tako pomembno, da so okrog teh centrov lepo negovane zelenice, važnejša so parkirišča in velikost teh centrov. Pravzaprav bi se bilo treba, če želimo uspešno konkurirati tovrstnim centrom, v coni odreči zelenicam, cono pa bi morali tudi povečati, kajti podjetniki bodo za uspešen razvoj svojih dejavnosti potrebovali vse več prostora. Razpravljavci so ocenili, da si želimo uspešno obrtno cono, vendar je le prav, da njenega izgleda in zelenja ne žrtvujemo zgolj kapitalskim dobičkom.

Nekateri lastniki zemljišč v gozdu med cono in ostalim delom Trzina pa so menili, da je gozd tam manj kakovosten, razvrednoten in da tudi ni več pravih mokrišč. Očitno bi si bolj želeli, da bi tisti del gozda pozidali. Prevladalo je večinsko mnenje, da moramo gozd in tamkajšnja mokrišča zaščiti, to pa od nas zahtevajo tudi določila programa Natura 2000, ki prav tisti gozdni pas naše občine opredeljujejo kot območje, ki mora biti deležno večje zaščite.

Pokazalo se je, da je dobro, če se zberejo ljudje z različnimi pogledi in da se da s strpnostjo doseči tudi dogovore, ki so sprejemljivi za kar najširši krog udeležencev razprav.

Miro Štebe

ODSEVNIK

Avtor: Simon Fink Jugovic

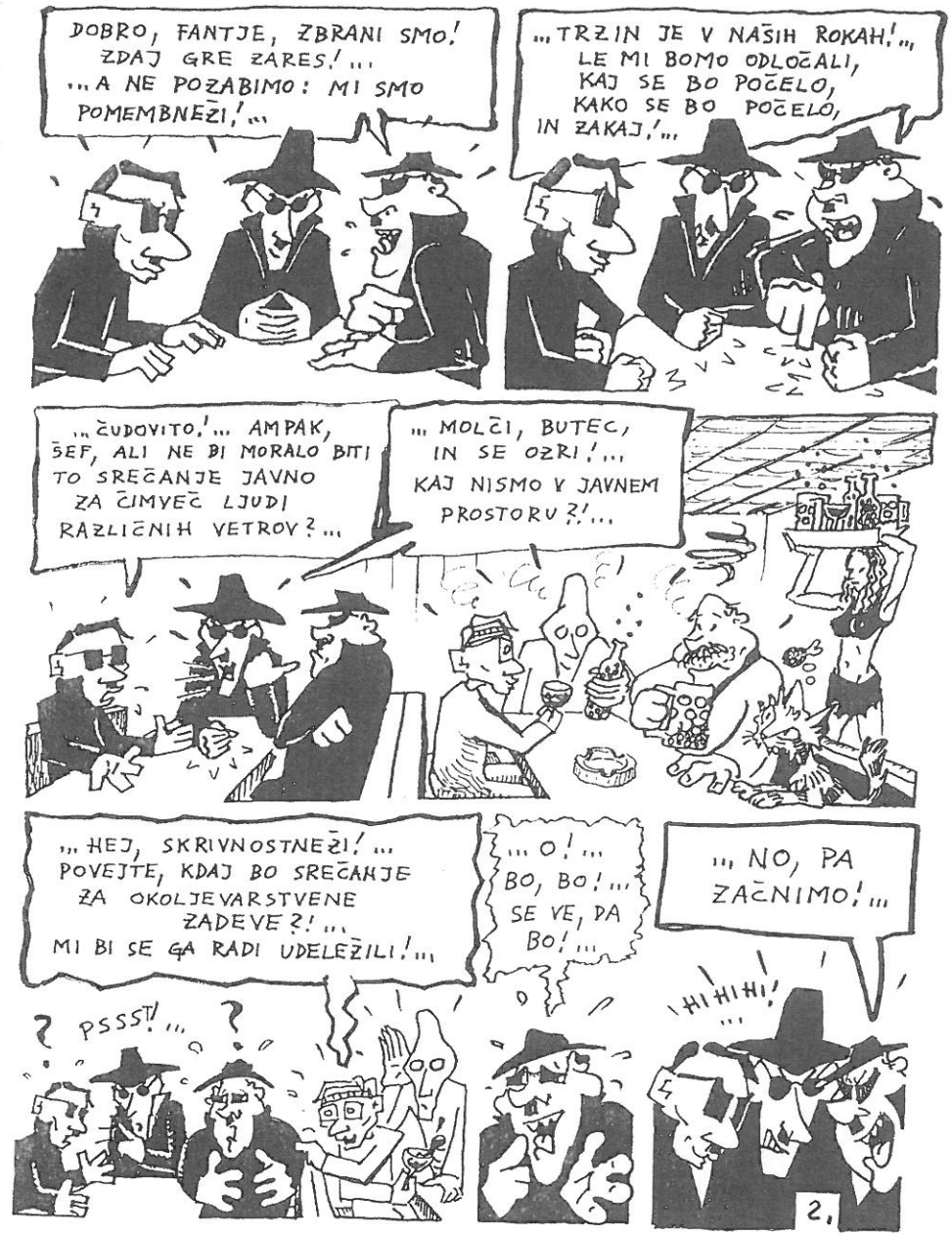

IVKU RUČIGAJU V SPOMIN

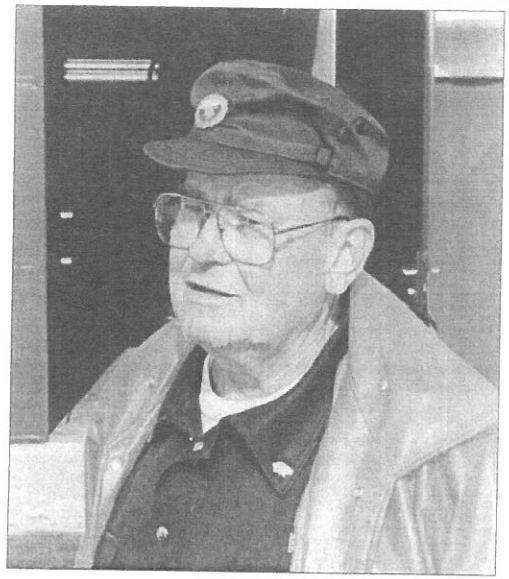

Kulturni delavec, režiser, igralec, dolgoletni poveljnik gasilcev, pevec cerkvenega zbora, član mešanega pevskega zbora Žerjavčkov, ustanovni član Turističnega društva, rezbar ... Še bi lahko naštevali, a to zdaj zanj ni več pomembno.

Predvsem je bil pravi zavedni Trzinec in Človek. Človek z veliko začetnico.

V njem je bilo toliko topline, življenjske radosti, pripravljenosti pomagati sočloveku in narediti kaj za skupnost! Za Trzin! Bil je ponosen, da je bil pravi stari Trzinec. Ves čas se je zavzemal za izboljšanje razmer v našem kraju, za ugled Trzina in za ohranjanje spomina na njegovo preteklost.

Njegovi vrstniki se z veseljem spominjajo, kako jih je v mladosti spodbujal pri urejanju skakalnice in smučišča v Dolgi dolini za gradom Jable, kako so poleti skupaj na Pšati gradili jezove in si urejali kopališča. Gledališčniki se še zdaj nasmihajo ob spominu na večere, ko so pri Romsovih – pri Ivku doma – vadili besedila gledaliških predstav. Kdo bi lahko naštel vse vesele in nepozabne trenutke, ki so jih z Ivkom preživeli med in ob igrah, ki so jih igrali na trzinskem odru in gostovanjih v sosednjih krajih? Koliko vidnih vlog je Ivko odigral?!

Že zgodaj se je priključil tudi trzinskim gasilcem. Nič kolikokrat je hitel na pomoč ljudem v stiski, izjemne pa so bile tudi njegove zasluge pri urjenju gasilskega moštva in pri prostovoljnem delu za gasilsko društvo. Gradnja in posodabljanje gasilskega doma, zbiranje denarja za gasilsko opremo in avtomobile, priprava veselic, gasilskih vaj ... Marsikatero prosto uro si je odtrgal na račun svojega in našega gasilskega društva!

Že v mladosti je ob očetu začel peti v trzinskem pevskem društvu, kasneje pa so bile le redke nedelje, ko ni bilo s cerkvenega kora slišati Ivkovega petja. Z navdušenjem se je pridružil pevskemu zboru trzinskega upokojenskega društva, ki je začel oživljati zborovsko petje v Trzinu. Prav tako zavzeto se je vključeval v delo Turističnega društva, še zlasti rad pa se je družil s člani rezbarske sekcije, saj je tudi z vrezovanjem podob v les sproščal svoj umetniški navdih in dokazoval, da v njem živi tudi duh njegovih prednikov iz znamenite slikarske rodbine Koželjev iz Kamnika.

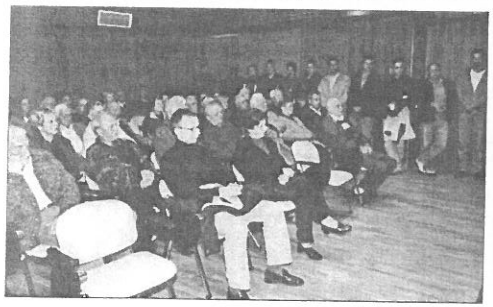

Prav vsem sosedom, prijateljem in številnim drugim Trzincem pa bo Ivko ostal v spominu tudi po njegovi nesebični pripravljenosti priskočiti na pomoč ali poprijeti za delo, kjer je bilo potrebno. S humorjem je znal premagovati zadrege in vedno je s trezno besedo reševal nesoglasja drugih ter sodeloval v razpravah o življenju v našem kraju. Ves čas je bil prisoten v življenju Trzina in na številnih področjih je pripomogel k izboljšanju razmer.

Ko nas zapusti človek, kakršen je bil Ivko, odide tudi del nas samih. Ostaneta žalost in praznina.

Ostanejo tudi spomini na Ivka, na njegovo delo in prizadevanja. Prav ti nas obvezujejo, da se tudi mi potrudimo in nadaljujemo po njegovi poti. Da si prizadevamo kar najbolj zavzeto, pošteno in prijazno do drugih prispevati k lepšemu življenju našega kraja.

Ivkovim najbližjim ob boleči izgubi izrekamo iskreno sožalje.

Uredništvo Odseva

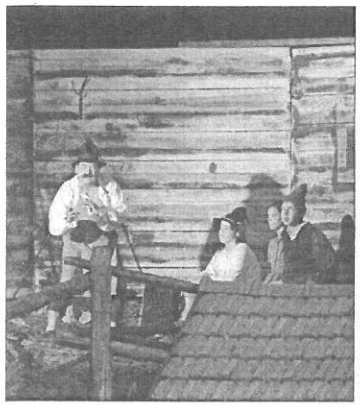

V SPOMIN IVANU RUČIGAJU

V začetku oktobra nas je prizadela vest, da med nami ni več Ručigajevega Ivka. Mnogo prezgodaj je nehalo utripati njegovo široko srce.

Romsov Ivko, tako smo ga vsi imenovali, je bil eden izmed najbolj prizadevnih in navdušenih članov našega kulturnega društva. Povedati je treba, da je zavzeto deloval na mnogih področjih družabnega življenja. Od vsega kar je počel, pa mu je največ pomenilo prav gledališče, čeprav ga je zadnja leta pri tem nekoliko ovirala bolezen. Trzinskemu odru je daroval vse svoje proste ure - kot igralec, režiser, predsednik ali član upravnega odbora. Bil je odličen igralec, lahko bi rekli da iz leta v leto boljši - kot žlahtno vino.

Kot neumoren režiser je največkrat sodeloval pri vseh fazah postavitve igre - sam je rad rekel, da je bil neke vrste »deklica za vse« ...

V vseh pogledih je nadaljeval tradicijo svoje mame Marijance.

Ko zdaj razmišljam o njem, vem zakaj smo ga imeli vsi radi. Bil je večni optimist, nasmejan in vedno poln šal in domislic. Še posebno so nam v spominu ostala njegova podajanja pesmi Lepa Vida, ki jo je tako rad v vseh jezikih recitiral na predstavah in zakuskah. Znal je povedati mnogo smešnih šal in anekdot. Zelo rad se je igral z besedami, vedno je imel na zalogi kakšen bistrc, ki je zrasel na njegovem zelniku. Za vsakega je našel prijazno besedo. Nikomur, ki ga je potreboval, ni odrekel pomoči, vedno je bil na razpolago - prijazen, pošten in zanesljiv.

Spoštovali smo ga in cenili.

V kulturnem društvu in nasploh v Trzinu je pustil neizbrisen pečat.

V našem spominu in srcih bo ostal v najlepšem kotičku.

Andrej Zupanc

Za našega častnega člana in več kot dvajset let predsednika Kulturno- umetniškega društva Franca Kotarja Trzin - gospoda IVKA RUČIGAJA - lahko z gotovostjo trdimo, da je bil z dušo in srcem predan delu našega društva.

Še več, vsi namreč predobro vemo, da je gospod Ivko posvetil in podredil celo svoje življenje svoji veliki ljubezni - gledališču, v katerem se je angažiral bodisi kot igralec, režiser ali scenograf.

Svet odrskih desk, žarometov in burnih aplavzov je gospoda Ivka premamil že v rosnih letih, čemur je zagotovo botrovalo tudi dejstvo, da je izhajal iz gledališko ustvarjalne družine.

Zatorej ni bilo naključje, da smo ob boleči izgubi spomin na gospoda Ivka obudili v dvorani, poimenovani po njegovi mami – legendarni trzinski režiserki Marjanci Ručigaj - s katero sta ustvarila številne predstave, v katerih je gospod Ivko nastopal kot igralec, skupaj pa sta večkrat nastopila tudi v vlogi režiserjev.

Pod samostojno režisersko taktirko Ivka Ručigaja pa so nastale predstave, kot so: Antikrist, Mati, Zakonski vrtiljak, Sumljiva oseba, Otroci po želji, če omenim le nekatere izmed njih in za katere verjamem, da so mnogim izmed vas nedvomno ostale v trajnem spominu.

Svoj igralski krst pa je gospod Ivko doživel že leta 1945. V svojem plodnem več kot šestdesetletnem igralskem opusu je odigral preko sedemdeset različnih gledaliških vlog, v katerih je s trdim in zagnanim igralskim delom, izrednim talentom in nadarjenostjo ustvaril gledališke like, ki so v občinstvu vzbujali smeh ali jok, veselje ali žalost, saj je bil gospod Ivko bodisi v vlogi igralca ali režiserja sposoben odlično interpretirati različne gledališke žanre.

Vloga Vecchietia v Mrtvi ne plačujejo davkov, vloga Marcela v Vesti, vloga princa Krasnoslava v Pepelki, vloga Julija v Zdraharici, vloga lorda Baberly-a v Charlijevi teti - so le nekatere izmed nepozabnih vlog, ki jih je gospod Ivko ustvaril v svojih več kot 280 nastopih na odrskih deskah.

Njegov igralski talent pa so cenili tudi drugod, še posebej odmevni so bili njegovi nastopi v okviru uprizoritev Kulturnega društva iz Škocjana. Odigral pa je nekaj manjših vlog tudi v filmih.

Trzinsko občinstvo pa je gospod Ivko še zadnjič razveseli lani s svojo interpretacijo Mišnjaka v predstavi Kekec in z veseljem obljubil svoje sodelovanje v nadaljnjih produkcijah našega društva.

Žal pa je bila bolezen neizprosna in nam je tako iz naših vrst mnogo prezgodaj vzela eno izmed nedvomnih trzinskih gledaliških legend - igralca in režiserja gospoda Ivka Ručigaja.

IZ DEJAVNOSTI TURISTIČNEGA DRUŠTVA TRZIN

ŽE ŠESTIČ NA MIHAELOVEM SEJMU V MENGŠU

Tokrat smo se Trzinci predstavili z našo tradicionalno obrtjo - čiščenjem stekla, zraven pa smo predstavili še nekaj značilnih trzinskih jedi: trzinsko klobaso, kruh in žemlje, špehovko in potico, obiskovalci pa so tudi pohvalili naše dobro domače žganje, medico in med.
Na stojnici ni primanjkovalo promocijskega gradiva naše občine in Podjetne regije, lepo pa smo jo okrasili z zeljnimi glavami, bučkami in šipkovim venčkom. Že skoraj po tradiciji smo poleg postavili še tnalo s trzinskimi sekiricami. Svojo meter visoko leseno skulpturo je zraven na ogled postavil še naš rezbar Milan Kuferšin. Člani rezbarske skupine turističnega društva so na sejmu sodelovali tudi s prikazom svojega rezbarjenja in svojih rezbarskih mojstrovin.
Stojnica je bila dobro obiskana, saj so bile vse naštete dobrote tudi na pokušino. Zanimivo je, da so nas zaradi predvolilnega časa obiskali tudi številni kandidati za poslance, med njimi celo minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Seveda niso manjkali tudi številni nekdanji Trzinci, ki jih zdaj žal srečujemo predvsem le še na sejmih. Zanimali so se, kako se počutimo v svoji občini, kaj je novega, kako nam gre v zasebnem življenju ...

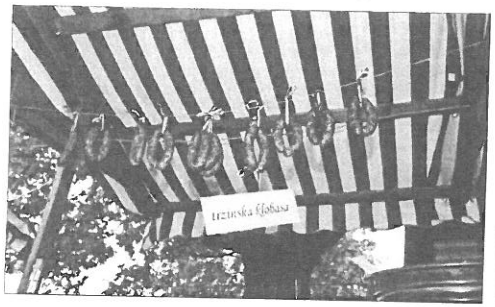

Priprave in sodelovanje na takih sejmih in prireditvah res vzamejo precej časa in tudi sredstev, vendar pa imamo na koncu le dober občutek, da smo po svoje prispevali delček k prepoznavnosti našega kraja.

Zahvaljujemo se Mlinu in pekarni Krejan, Pekarni Kralj ter našim gospodinjam, ki so pripravile dobrote in dobro kapljico za pokušino.

POHOD PO POTEH OBČIN MENGEŠ, VODICE IN TRZIN

Začetek je bil, pa četudi le z 11 pohodniki. 18. septembra smo se trzinski pohodniki prvič organizirano podali po pešpoteh naše občine in nato pohod nadaljevali po markirani pohodniški poti v vodiški in mengeški občini. Zato da skupna pešpot zaživi in postane tradicija, moramo postoriti še marsikaj. Od označbe do Vodnika, ki bo pohodnike opozarjal na naravne, zgodovinske in kulturne zanimivosti, jih vabil na počitek in hrano, imel podatke o voznih redih.....

Pod skrbnim vodstvom gospoda Tomaža Kralja smo v dobrih petih urah prehodili blizu 30 km. V Planinskem domu na Rašici nas je pričakal predsednik TD Vodice gospod Lojze Kosec, z nami prehodil vodiško pešpot, na Mengeški koči na Gobavici pa predsednik TD Mengeš gospod Franc Zabret. Pogovor je tekel predvsem o vtisih s poti in v pričakovanju skorajšnje - rekli smo "uradne"pešpoti občin Mengeš - Vodice in Trzin. Pohod je veljal tudi za akcijo: športna značka občine Trzin.

REZBARJI S POLETNIH POTEPANJ PO SEJMIH IN PRIREDITVAH SPET ZA "ŠOLSKE KLOPI"

V torek, 5. oktobra, so se rezbarji spet zbrali v OŠ Trzin na rezbarski delavnici. Prišli so vsi dosedanji in nekaj novih. Delavnica bo trajala do konca maja (od 17. do 18.30.ure) pod mentorstvom gospoda Marjana Vodnika.

V SVOJE VRSTE VABIJO VSE, KI JIH VESELI TA DEJAVNOST IN KI SE RADI DRUŽIJO.

Osnovni material rezbarjev je les. Vsi tiste, ki lahko ponudijo kakovosten les lipe, oreha, hrasta, naj pokličejo v obč. inf. središče 564 47 30. Rezbarji jim bodo hvaležni.

V KATERE PROJEKTE TD SE LAHKO VKLJUČITE?

V TD je v teku več projektov, od katerih nekateri tečejo tudi v sodelovanju z drugimi društvi in organizacijami, Osnovno šolo Trzin ter Zavodom za gozdove - Enota Domžale.
Ker bi želeli, da bi bili kar najbolj uspešni, vabimo vse, ki jih zanima, k sodelovanju v naslednjih projektih:

- šolska učna gozdna pot
- gospostvo gradu Jablje in vezanost na naš kraj
- Ivan Hribar, rojen v Trzinu, sicer ljubljanski župan, gospodarstvenik, pisec
- tradicionalne obrti v Trzinu
- trzinski kozolci, kašče, gospodarska poslopja, domačije na fotografijah /posebej/

Informacije in gradivo je na voljo v Turističnem društvu Trzin, telefon 564 45 28 ali občin. informativno središče 564 47 30.

NARAVNA ZDRAVILA si lahko pripravimo tudi v jeseni

Spet je leto naokoli in jesen je že krepko pokazala svoj pravi obraz. Hladni dnevi so tu, z njimi nadležen prehlad.
Še je čas, da si naberemo zelišča ali plodove za čaj za dolge zimske dni. Cvetlice smo sicer že zamudili, za plodove pa je še čas. Naberemo si lahko šipka, plodove gloga, ki je izredno zdravilo za srce in ožilje. Tudi divji kostanj lahko še naberemo. Pomaga zdraviti ožilje, srce in razširjene vene. Kostanjeve plodove namreč olupimo, hitro posušimo in drobno zdrobimo. Prah lahko namočimo v domače žganje in s tem masiramo boleče noge. Lahko ga tudi uživamo - žlička na dan okrepi bolno srce.
V tem času še tudi lahko naberemo črno meto. Raste ob robu gozdov. Pomaga blažiti bolečine želodca, čajček iz črne mete pa je najboljši za dober san. Če ne morete spati, ne sežite takoj po tabletah. Skuhajte si čaj, sestavljen po enakih delih iz melise, poprove mete in kamilic.
Pred spanjem se odpravimo še na vsaj 15- minutno lahko hojo!

Zinka Jordanov

POLETNA ŠOLA V NARAVI

Začetek novega šolskega leta je 40 učencev 4. razredov težko pričakovalo, saj so se tudi letos že drugi šolski dan skupaj s spremljevalci odpravili v šolo v naravi na otok Krk. Seveda je bilo ob odhodu otrokom pa tudi njihovim staršem težko pri srcu, ko so si pomahali v slovo, saj je marsikdo prvič odšel za dalj časa tako daleč od doma. Toda žalost je hitro minila in polni pričakovanj smo kmalu prispeli na cilj. Sprejelo nas je lepo sončno vreme, ki nas je spremljalo ves čas bivanja na Krku. Nastanili smo se v počitniškem domu v Vantačičih, ki je nekaterim učencem že dobro znan, drugi pa so ga kmalu vzeli za svojega. Razporedili smo se po sobah, ki so jih učenci poimenovali po svoje in na vrata pritrdili imenu ustrezno ilustracijo. Sledila so navodila o hišnem redu, urejanju sob, omar, potrebščin..., ki so jih učenci poslušali le z enim ušesom, zato smo jih morali večkrat ponoviti, kajti njihove misli so uhajale k popoldanskemu preizkusu plavanja. Kljub temu so preko tedna pokazali, da zmorejo poskrbeti za svojo urejenost in urejenost sobe. Obljubili so, da bo tako tudi doma.
Po preizkusu plavanja so bili učenci razdeljeni v plavalne skupine, v katerih so v naslednjih dneh pod vodstvom plavalnih učiteljev nadgrajevali svoje plavalno znanje, skusili pa so se tudi z drugimi dejavnostmi: veslanjem v kanujih, vožnjo z banano, se spopadli z jadralno desko (surfom), se potapljali in se igrali različne igre v vodi.

Vsak dan smo imeli tudi nekaj ur pouka, pri katerem smo spoznavali značilnosti

okolja, rastlinski in živalski svet v morju in ob njem, veliko zanimivega pa smo izvedeli tudi o morju in dejavnosti prebivalcev v obmorskih krajih. S hitrim čolnom smo se popeljali na otok Cres, kjer smo se sprehodili po značilnem primorskem kraju Beli in si ogledali prirodoslovni muzej. Še posebno so nas navdušili beloglavi jastrebi, ki so bili na okrevanju v zavetišču.
Delovne dneve smo zaključili z zabavnimi večeri, ki so se jih učenci zelo veselili. Vsak večer se je dogajalo kaj zanimivega (pohod do belega križa in predstavitev sob, kviz, štafetne igre, izbor miss in mistra Krka, nočni pohod v Malinsko, zaključni večer). Prav nihče ni pogrešal televizije, čeprav je bila zelo koristen pripomoček za tiste, ki so morali nekaj časa ostati v domu in počivati. Čas je hitro mineval in napočil je zaključni večer. Plavalni učitelji so učencem podelili delfinčke, podelili pa smo tudi nagrade za urejenost sob. Večer smo zaključili s sprehodom do obale, kjer smo pihali milne mehurčke. Prav lepo je bilo opazovati množico bleščečih mehurčkov, ki so se dvigali nad morjem. Kar nekam hitro in tiho smo prišli nazaj v dom, kjer nas je premagala utrujenost. Z mislimi na snidenje z domačimi naslednjega dne smo kmalu zaspali.

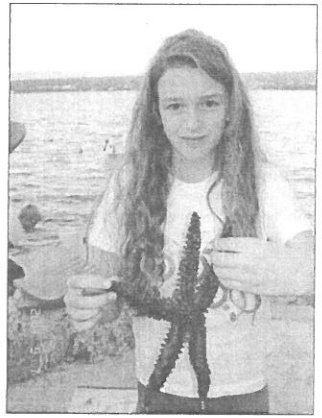

VTISI UČENCEV:

***Tinka**: Ko smo odšli v šolo v naravi, sem bila vesela, da sem se lahko zabavala s prijateljicami.*
***Žan**: Na Krku mi je bilo všeč. Plaža je bila dobra, hrana odlična.*
***Klemen**: Vsak dan smo po večerji lahko igrali različne igre z žogo.*
***Anja**: Trudile smo se, da smo imele urejeno sobo. Jaz sem bila predstavnica sobe in v imenu deklet v naši sobi sem prejela nagrado za drugo mesto.*
***Črt**: Da sem se lahko potopil z jeklenko, sem moral opraviti test. Zelo lepo je bilo opazovati morsko dno.*
***Ula**: Pri potapljanju z jeklenko mi je bilo všeč, da sem si lahko ogledala nekaj podvodnega sveta in videla morske živali čisto od blizu.*
***Anže**: Najbolj mi je bila všeč vožnja z banano.*
***Vito**: Všeč mi je bila vožnja z velikim gumenjakom, s katerim smo se odpeljali na otok Cres.*

Anže: V mestecu Beli smo si ogledali beloglave jastrebe. Bilo je fantastično.
Tim: Zelo smo se nasmejali ob šaljivih igrah.
Maša: Najbolj všeč mi je bil izlet v Malinsko, kjer sem kupila spominke zase in za družino.
Uroš: Pri izboru miss in mistra sem sodeloval v komisiji.
Luka: Med zabavnimi večeri mi je bil najbolj všeč zaključni večer.
Žan: Na otoku Krku je bilo zelo lepo.

Trzin, september 2004
prispevek pripravila: Slavka Kozel

ZAKLJUČEK SLOVENSKEGA KNJIŽNEGA KVIZA

V Knjižnici Domžale smo zaključili SLOVENSKI KNJIŽNI KVIZ – SREČKO KOSOVEL IN PRIMORSKA. Letošnji kviz je že sedmi po vrsti. Pripravila ga je Pionirska knjižnica v Ljubljani s stalnimi sodelavci in novimi sodelavkami iz primorskih knjižnic. Vso organizacijo pa prevzamejo splošne knjižnice, šolske knjižnice, Društvo Bralna značka Slovenije in ZPMS. Kviz je bil posvečen Srečku Kosovelu – njegovi 100-letnici rojstva. Reševali so ga učenci osnovnih šol. Namen kviza je spodbujanje branja in iskanje podatkov preko različnih informacijskih virov.
S knjigo v roki potujemo po različnih »koncih« Slovenije. Letos smo prejeli 980 pravilnih rešitev in izžrebali 40 nagrajencev. Popeljali smo jih na prelep izlet po Primorski. Izžrebana pa je bila tudi glavna nagrajenka, ki se bo udeležila državne zaključne prireditve v Ljubljani – REBEKA MEŽAN iz Domžal.
Vsem izžrebancem iskreno čestitamo in jih vabimo, da se nam spomladi pridružijo pri reševanju novega knjižnega kviza.

Nives Podmiljšak, foto: Janez Dolinšek

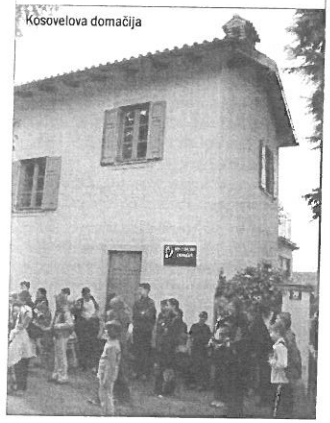
Kosovelova domačija

OTROK ZA ZDRAV RAZVOJ POTREBUJE LJUBEZEN IN VZGOJO

Starše moramo razumeti in ceniti

Zgodovina nas uči, da so starši najboljši skrbniki svojih otrok. Mnogi tragični primeri poskusov nadomeščanja družin z institucijami so prinesli razen neuspeha tudi morje gorja celim generacijam. Literatura priča o neštetih tragičnih zgodbah otrok iz internatov raznih vrst, če omenimo le Ch. Dickensa.

Starši so po naravi najbolje opremljeni za zadovoljevanje obeh najpomembnejših potreb odraščanja: po ljubezni in osamosvajanju.

Formula je čisto preprosta: otroka ljubiti in mu ohranjati občutek varnosti, istočasno pa ga vzpodbujati k lastnim izkušnjam, mu dovoliti izbirati svojo pot, vzpodbujati njegovo kompetentnost in odgovornost.

Edina težava je v tem, da sta si potrebi diametralno nasprotni. Umetnost uspešne vzgoje je nekakšen slalom med obema. Zato je tako pomembno iskanje poti in ne le cilja.

Na presečišču ljubezni, varnosti in samostojnosti nastaja vzgojni koncept vsakega starša. Tu nastajajo vzpodbude, zahteve, motiviranje, prepovedi, pohvale in kazni, vzgled in še mnogo drugega.

Mnogi projekti, ki želijo vzpodbujati učenje predšolskega otroka, delujejo po tem načelu: izkoristiti obstoječe motive za razvijanje novih, zlasti s pospeševanjem komunikacije med starši in otroki. Iz igre, iz medsebojne komunikacije rastejo veščine, znanje, interesi kot odlične surovine za šolsko, akademsko in življenjsko učenje. Otrok doživlja, da je učenje dobro, ker je domače.

Starši potrebujejo pomoč

Ugotovili smo, da so starši prvi in najboljši vzgojitelji in skrbniki. V stiku s starši so vzgojitelji tem bolj uspešni, čim – izobraževalne ustanove jih sicer ne morejo nadomestiti, lahko pa se z njimi odlično dopolnjujejo – bolj se lahko postavijo v njihove čevlje. Razumejo, da gledajo starši svojega otroka skozi očala brezpogojne ljubezni.

Tudi poznavanje staršev se obrestuje. Današnji starši – običajno najbolj skrbni med njimi – dvomijo v svojo uspešnost in ustreznost. Vzgojne teorije, množica nasvetov, pogosto celo nasprotujočih si, jih begajo. Včasih doživljajo, da nikoli ne bodo dosegli popolnosti, ki bi je bil vreden njihov otrok. Začnejo se obnašati kot stonoga, ki je začela razmišljati, kako bi prestavljala nožice, pa ne zna več hoditi. Starši izgubljajo intuicijo, po kateri so vzgajali tisočletja naši predniki. Opora vzgojiteljev in strokovnjakov naj bo v duhu besed doktorja Spocka: »Starši, veliko več zmorete, kot si mislite.«
Vzgojiteljice opravijo dragoceno vlogo animatorjev komunikacije med starši in otroki in tako vzpodbujajo dobro učenje. Istočasno pa pomirjajo starše v njihovem pretiranem pričakovanju uspešnosti. Z besedo, še bolj pa z ustreznimi modeli sodelovanja, kot so delavnice in skupinska srečanja, jim predočijo pomen majhnih korakov. Usmerjajo jih in spodbujajo, kar vodi preko uživanja, aktivnega sodelovanja in izbire lastnega načina do ustvarjalnosti sveta s čutili, čustvi preko domišljije do abstrakcij klasičnega učenja.

Vzgojne ustanove s kvalitetnimi dostopi omogočijo staršem druženje med seboj in druženje staršev in otrok.

Ko izbiramo in vrednotimo ocene staršev, ki sodelujejo v »šoli za starše«, pohvalno ocenjujejo možnost druženja in izmenjave izkušenj z drugimi starši. Za sodobno družino, skrčeno na minimum dveh ali treh oseb, pomeni druženje z drugimi starši neke vrste rodbinsko srečanje. Pomeni pa tudi krepitev samozavesti in doživljanje nečesa, kar v svoji zaskrbljenosti skoraj pozabijo: da je sreča biti starši!

Se nadaljuje …

Mateja Chvatal
Društvo prijateljev mladine

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN

V TEDNU OTROKA OD 4. DO 10. OKTOBRA 2004

Leto je naokoli in z njim tudi TEDEN OTROKA, ki poteka vedno v PRVEM TEDNU v mesecu oktobru. Tudi letos je bilo naše društvo zelo dejavno, saj smo organizirali različne dejavnosti tako za otroke kot njihove starše.
Za uvod v predstavitev našega dela pa naslednji odgovor na vprašanje:

Kaj je "Teden otroka"?

Teden otroka je program Zveze prijateljev mladine Slovenije. Temelji na obeleževanju Svetovnega dneva otroka, ki ga je leta 1956 priznala Generalna skupščina Združenih narodov, Mednarodna zveza za varstvo otrok (I.V.C.W.) in Mednarodni fond za pomoč otrokom Unicef pa sta od leta 1957 skrbela za obeleževanje tega dne (vir:Glasilo ZPMS 1967, 1969, 1973). Po priporočilih ZN se je Svetovni dan otroka (zasledi se tudi termin »Mednarodni otroški dan«) praznuje **prvi ponedeljek oktobra**.

Danes je TEDEN OTROKA projekt ZVEZE PRIJATELJEV MLADINE SLOVENIJE, ki je že pred štiridesetimi leti prvi teden v oktobru proglasila za teden otroka. V tednu otroka se organizirajo različni prostočasni in razvedrilni programi za otroke v vseh večjih krajih po Sloveniji, v javnost pa se preko medijev posredujejo sporočila otrok, ki jih pripravi ZPMS na podlagi sklepov Nacionalnega otroškega parlamenta in povzetkov ugotovitev iz Analize klicev na TOM telefon otrok in mladostnikov.

TEDEN OTROKA smo v Trzinu začeli z BOLŠJIM SEJMOM RABLJENIH IGRAČ in RISANJEM PO ASFALTU z barvnimi kredami. To je bilo lepo sončno popoldne, ko so se otroci razredne stopnje zbrali pred OŠ Trzin in prodajali svoje igrače, bilo jih je kar 30, najmlajši pa so se zabavali ob risanju po asfaltu.

Torek popoldne, 5.10. 2004, je bil namenjen staršem, saj je vrtec Palčico obiskala dr. Majda Medveščeк, ki je predstavila zelo zanimivo temo v jesenskem in zimskem času - **POGOSTO BOLAN OTROK.**
Dr. Majda Medveščeк sodi med izjemno priljubljene pediatrinje v Sloveniji, še posebno na Gorenjskem, saj je vsa leta svojega delovanja posvetila otrokom tako v dispanzerju kot v bolnišnici. Ves ta čas je živela za najmlajše, jim pomagala premagovati različne bolezni in hkrati izobraževala vzgojitelje in starše, ki, kot pravi, lahko najbolje pomagajo svojemu otroku. To, kar počne, počne z dušo in ne za denar, saj se je odpovedala plačilu predavanja in za ta sredstva je DPM Trzin kupilo 60 kg jabolk za otroke Žabice in Palčice.

Predavanja se je udeležilo 8 staršev (od 168 otrok v vrtcu) in 4 vzgojiteljice ter 1 vzgojitelj iz vrtca; v času predavanja je vrtec nudil tudi varstvo za tiste otroke, ki so jih starši pripeljali s seboj, kar je tudi zelo pohvalno. Dr. Medveščkova je v uri in pol predstavila veliko informacij, kako ravnati pri posameznih bolezenskih znakih otroka, v zadnjem delu pa je odgovarjala na vprašanja staršev. S predavanjem smo bili izjemno zadovoljni, vendar moram omeniti, da smo bili razočarani nad dokaj slabo udeležbo, ki nam ponovno zastavlja vprašanje, ZAKAJ »ŠOLA ZA STARŠE« v Trzinu NE ZAŽIVI?

V sredo, 6.10.2004, je bila na sporedu **LIKOVNA DELAVNICA na temo IZDELAVA PRSTNE LUTKE,** pod vodstvom modne oblikovalke Renate Bedene.
V avli šole se je zbralo 10 otrok, ki so uživali pri izdelavi prstnih lutk. Izdelali so ježka, netopirja, žabo, piščanca in zajčka. Ponavadi so likovne delavnice bolje obiskane, zato tudi tokrat škoda, da se je otroci niso udeležili v večjem številu.

Istočasno pa se je končala razstava risbic v avli šole za IZBOR ZA NAJBOLJŠI LOGOTIP DRUŠTVA PRIJATELJEV MLA-

DINE. V ocenjevalni komisiji so bili naslednji člani: Renata Bedene, prof. likovne vzgoje; Majda Ipavec, članica DPM; Simona Gorjup, članica DPM.
Prvo mesto je zasedla NEŽA SMRDELJ, učenka 8.b razreda OŠ Trzin, drugo ANJA BAVČAR, učenka 8.a razreda OŠ Trzin, in tretje ALMINA IČANOVIĆ, učenka 8.b razreda OŠ Trzin. Pohval in nagrad žal nismo uspeli podeliti, ker ni bilo avtoric risbic, vendar jih bomo podelili na okrogli mizi z naslovom MLADI TRZINA IN PROSTI ČAS, ki bo v mesecu novembru 2004, o točnem datumu bodo naknadno obveščeni.

V četrtek, 7.10.2004, je bilo v dvorani Marjance Ručigaj **predavanje** na **temo LAHKO VZGOJIM SREČNEGA OTROKA?** predavateljice Majde Mramor, specialistke družinske terapije. Predavanje je bilo zanimivo zastavljeno, saj so imeli udeleženci možnost postavljati vprašanja, ki so se navezovala na njihove osebne probleme pri vzgoji svojih otrok. Takšna oblika je bila seveda možna zato, ker je bila skupina udeležencev majhna (10), in je prav vsak imel možnost priti do besede. Starši so srečanje zapustili izjemno zadovoljni in so se zanimali, če bo gospa ponovno prišla v Trzin.

V petek, 8.10.2004, je bilo na igrišču pred OŠ Trzin **ŠPORTNO OBARVANO POPOLDNE s Petro Kociper,** študentko Fakul-

tete za šport. Lepo vreme je privabilo veliko otrok in njihovih staršev, ki so se ob glasbi veselo razgibali.

V soboto, 9.10.2004, je DPM Trzin v sodelovanju s Planinskim društvom Onger Trzin organiziralo **DRUŽINSKI IZLET** na Trdinov vrh na Gorjancih.

Tako, sedaj lahko potegnemo črto čez pester in zanimiv Teden otroka 2004 in upamo, da smo razveselili čim večje število otrok in njihovih staršev in da se nam pridružijo v še večjem številu tudi prihodnje leto. Za konec bi pohvalila vse članice Društva prijateljev mladine Trzin in seveda tudi vse druge, ki so kakorkoli pomagali in prispevali svoj prosti čas za otroke.

Predsednica DPM Mateja Chvatal

MLADISKI KLUB BO ZAŽIVEL

Mladi smo v Trzinu dobili mladinski klub!!! Ja, tega marsikdo še ne ve. Stvar bi lahko definirali kot prostor, kamor se zateka mladina. Pa to ni kar tako, mislim, ne visi nekje v zraku. Naj začnem bolj na začetku pravega delovanja kluba. Ko se je končevalo lansko šolsko leto, smo se zainteresirani mladi, ki želimo postati mentorji, zvečer dobivali v Mladinskem klubu, kjer smo pod vodstvom Alberta Mrgoleta pridobivali znanje, kako postati dober mentor. Večeri so izgledali kot dolgi razpravljalni krožki, prežeti z energijo in idejami za prihodnost. Vse naše misli smo nekako oblikovali v prave metode: kako pridobiti mlade, kaj mlade zanima, kako jih motivirati ter kako jih reševati iz mladostniških stisk. Tudi med počitnicami smo ostali aktivni ter delali načrte za začetek šolskega leta. Tako smo določili nekaj periodičnih dejavnosti, ki jih lahko mladi obiskujejo vsak teden: ob torkih – ogled filmov, ob četrtkih – grafiti oz. oblikovalna delavnica ter ob petkih – odprta scena.
In kako se je stvar obnesla?
Na koncu meseca določimo filme za prihajajoči mesec. Filmi so izbrani skrbno: npr. z mladostniško problematiko, biografije zvezdnikov, starejši slovenski filmi… Vsak torek ob 18.00 uri se odvrti film. Vsakič pride kar nekaj mladih, željnih novih in še ne videnih filmov.
Že dober mesec se dobivamo vsak četrtek ob 18.00 uri, takrat rišemo tudi grafite. Končno smo mladi dobili prostor, ki kar kliče: 'Poriši me!' Tako bodo lahko grafitarji legalno porisali prostore mladinskega kluba. Ko bodo grafiti končani, bo prišel na vrsto mozaik iz ploščic.
Ob petkih zvečer v mladinske klubu poteka odprta scena. In kaj to pomeni? Zbrani v rahlo zatemnjenem prostoru, ob glasbi po našem izboru, igramo namizni tenis, mali nogomet, brskamo po internetu, gledamo filme, plešemo…Počnemo vse, kar hočemo. Skoraj vse! Alkohol ter druge opojne stvari so strogo prepovedane. Vendar vsi vemo, da ko se skupina mladih umakne v zunanje prostore, gredo ali pit ali pa na 'joint'. Vendar smo v tistem trenutku mentorji, ki smo vedno prisotni, nemočni. Takrat so naše besede le teženje.
Tako približno zgleda, do sedaj, delovanje v Mladinskem klubu v Trzinu. Vsi se trudimo, da bi v klubu odprli še več aktivnosti, kot so naprimer: učenje bobnov, plesi, koncerti in podobno, kar mlade veseli.

Spomnite se, da ste bili nekoč mladi in da ste delali neumnosti. Zdaj ste vi odrasli in mi mladi. Dajte nam možnost, da zaživimo svoje mladostniške dni, ki tako hitro tečejo, ter bodite strpni! Za nami pridejo nove generacije, ki bodo prav tako želele živeti svojo mladost, verjetno na drugačen način. In ker drži pravilo, da so mladi iz generacije v generacijo hujši, pomislite, kaj šele čaka nas!

IŠČEMO!!!
Stare, cele ali polomljene ploščice, ki bi nam prišle prav pri izdelavi mozaika. Dostavite jih lahko v torek, četrtek ali petek po 18.00 uri.

Urša Mandeljc

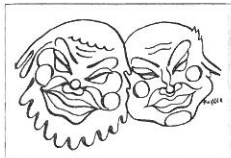

POGLED IZ ZAODRJA

Volitve so že za nami. Iz ust politikov sta se cedila med in mleko, tako da so bili mediji že kar lepljivi od njihovih sladkih obljub. Z avtobusi so se pripeljali v skoraj vsako vas, tam govorili, plesali in prepevali. Tik pred zdajci so odpirali novozgrajene objekte, ter nam v skrbi za obči blagor in napredek slikali lepšo in nasploh oh in ah prihodnost - seveda če bomo volili prav njih. Volivci smo teh tisoč in več vsevednih dobronamernih kandidatov, ki so se bili pripravljeni žrtvovati, delati, trpeti in se prepirati za našo malo domovino, gledali v večini malo postrani vedoč, da so za vsemi temi dobrimi željami največkrat skriti čisto osebni interesi posameznikov. Na volitve pa smo naveličano odšli bolj zaradi tega, da ne bi zmagala opcija ki se nam je zdela slabša, kot pa zaradi tega da bi podprli kandidata, ki bi mu zares verjeli. Po drugi strani nas televizija in časopisi kar naprej obsipajo z novicami o terorističnih akcijah, ugrabitvah in vojnah na Bližnjem vzhodu, o lakotah in čistkah v Afriki, o pobojih otrok v šolah v Osetiji, o bombah na vlakih v Španiji, o tajfunih na Karibih in podobno. Velikokrat se tudi pritožujemo nad majhnostjo Slovenije, in posledično nad majhnim vplivom ki ga imamo v svetu.
Dobro se spominjam, da smo bili še kot osnovnošolski otroci zelo ponosni da živimo ravno v Jugoslaviji. Na eni strani hudobni kapitalisti, ki izkoriščajo človeka po človeku, na drugi strani revni socialisti, ki si še najlonk in kavbojk ne morejo kupiti … Mi pa ravno v sredini, v pravični, mirni, bratski deželi s Titom na čelu … Še se spominjam, kako smo s ponosom v srcih mahali z zastavicami, ko so mimo nas nosili kurirčkovo torbico… Z odraščanjem in spoznavanjem realnosti nas je ta idealizem seveda (na žalost) zapustil.
Toda če dobro premislimo, nam tudi v sedanjosti pravzaprav ne gre slabo. Morda res nimamo vpliva v svetu, vendar smo, po drugi strani, zaradi tega relativno varna država. Ni se nam potrebno izogibati javnih krajev, da bi ne naleteli na kakšno podtaknjeno bombo, kot se dogaja na Bližnjem vzhodu, ni nam treba pred vsako javno zgradbo postavljati popolnoma oklepljenih policistov in trpeti ponižujočih osebnih preiskav tako kot Američani in Rusi. Zvečer se nam ni potrebno zaklepati v hiše pred kriminalci in se izogibati hoji naokrog ponoči, tako kot v marsikateri svetovni metropoli.
Po statistiki je v Sloveniji, če pustimo ob strani bolezni, največja nevarnost ta, da nas z avtomobilom ubije kakšen pijanec. Med desetimi do dvanajstimi umori, ki se jih v letu dni zgodi v naši domovini, ima več kot polovica podoben vzrok: naveličana zakonska partnerica namesti sekirico med ušesa svojemu spečemu pijanemu možu, če jo že ta pred tem ni v alkoholnem besnilu pretepel do smrti.
Večinoma nam tudi ni potrebno vsak dan premišljevati, ali bomo naslednji dan sploh imeli hrano za svoje otroke, tako kot je to velikokrat v Afriki in Aziji. Pa tudi rušilne naravne katastrofe so največkrat daleč od naših krajev.
Po statistiki spadamo med tistih nekaj privilegiranih odstotkov ljudi na zemlji, ki živimo relativno mirno, varno in udobno. Ni se nam potrebno iz dneva v dan ubadati samo z golim preživetjem. Če uspemo ubežati vsakodnevni tekmi za boljši standard, se lahko posvetimo tudi nadgradnji – skušamo izboljšati kvaliteto svojega življenja. Lahko se na primer ukvarjamo s športom, ali pa obiščemo kakšno kulturno prireditev.

POZDRAVIMO JESEN Z JABOLKOM

Ena izmed tistih v Trzinu ki se zaveda da življenje ni samo pehanje za več, je tudi Lidija Babnik. Letos je že drugič zapovrstjo, v sodelovanju z društvom Kresnička in našim kulturnim društvom, organizirala prireditev Pozdravimo jesen z jabolkom. Na sončno toplo soboto, 25. septembra, smo se zgodaj popoldne zbrali v lokalu Barca. Otroci (in starši) so lahko najprej sodelovali pri izdelavi jabolčnega soka. V majhno stiskalnico so natrosili umita in narezana jabolka, s pomočjo odraslih iz njih stisnili sok v steklene vrčke, iz katerih so si obiskovalci sok lahko stregli celo popoldne. Nato smo otroke opremili z belimi predpasniki in pravimi kuharskimi kapami. Na vrsti je bila namreč izdelava jabolčnega zavitka. Otroci so se razdelili v dve skupini. Prvo je strokovno vodil barcin kuhar, druga pa je bila pod malo manj strokovnim vodstvom našega KUD-a. Prav zabavno je bilo gledati prisrčne male kuharje, ki so se trudili z valjanjem testa, posipanjem moke, razvrščanjem jabolk, sladkanjem, posipanjem s cimetom in podobnim. Največ težav je malim slaščičarjem povzročalo samo zvijanje jabolčnega zavitka, vendar so pomanjkanje izkušenj nadomestili z velikim številom ročic in dodatnim lepljenjem lukenj na zavitku.
Medtem ko smo čakali da se zavitek speče, smo v delavnicah ki jih je pripravila Barcina ekipa, lahko iz papirja izdelovali prave zmaje. Očetje in mame so se skupaj z otroki v pravem družinskem krogu posvetili ustvarjalnemu delu. Tudi kasneje, ko so se otroci že zdavnaj posvetili drugim dogodkom, je bilo mogoče

videti kakšnega očeta ali mamo ki je, zatopljen v striženje in lepljenje, končeval družinskega zmaja....
Za zaključek pa je prizadevna organizatorka v goste povabila še čisto pravo lutkovno predstavo. Lutkovno gledališče Tri iz Kranja se je malim gledalcem predstavilo s simpatično predstavo Joj boli. Mala junakinja Lenča se v zapeljivi slaščičarni ni mogla upreti temu, da se ne bi najedla preveč slaščic. Seveda so bile posledice strašne: obisk zobozdravnika in zvezdica v zobku. Po prestanih bolečinah pa je mala ljubiteljica bombonov in tortic ugotovila, da tudi sadje ni napačno, da je prav prijetno pojesti tudi kakšno sladko jabolko.

Navkljub nauku predstave smo na koncu prijetnega druženja z veseljem pojedli jabolčni zavitek, ki so ga spekli otroci. Morda ni bil popolno oblikovan, morda je bil tu ali tam preveč ali premalo posladkan, vsekakor pa je to bil eden izmed najboljših jabolčnih zavitkov kar smo jih kdaj v življenju jedli. Kajti vsak naš grižljaj in vsak izraz na naših obrazih so pazljivo spremljali naši mali kuharji - naši otroci in skoraj ob vsaki žlički, ki smo jo nesli v usta vprašali, če je nam je všeč...
Po koncu prijetnega druženja, pa nas je gostiteljica povabila še na tradicionalno Noč čarovnic, ki bo 30. oktobra ravno tako v Barci.

Andrej Zupanc

Urška Kanduč:
MOJA VNUKINJA ZNA IGRATI!

Na začetku lanskega šolskega leta se je gledališki skupini pridružilo majhno plašno dekle po imenu Urška Kanduč, učenka osmega razreda devetletke. Ne spomnim se njenih prvih odrskih korakov, razen tega, da je bila vedno tiho in je naredila vse, kar sem ji rekla. Nikdar ni bila zahtevna pri deljenju vlog. Sprejme, kar dobi. Do danes je odigrala tri vloge; parklja, Meno ter dvornega norčka Bamba v Trnuljčici. Menim, da smo se jo še zlasti dobro zapomnili po slednji, saj je s svojim sproščenim in simpatičnim nastopom res pritegnila simpatije publike. Lahko bi rekla, da je novi up trzinskega gledališča.

Po tvojem naglasu smo hitro ugotovili, da nisi od tu, da nisi Trzinka. Od kod prihajaš?
Prihajam iz Dravograda, moji starši so od tam. Preden smo se preselili v Trzin v nove bloke, smo živeli na drugi strani hriba, v srednjih Gameljnah. Dostikrat so me zaradi mojega naglasa prestavili onstran slovenske meje.

Kako bi se opisala: Kdo si?
Nasprotje Bamba. Nisem preveč družabna. Rada imam knjige, sem pravi knjižni molj. Zelo rada tudi rišem, še posebno z oljnimi barvami, ki jih imam doma. Moj najljubši šport pa je potapljanje. Vsako leto gremo za pet tednov na morje, kjer opazujem podmorski svet, ribice, ki jih potem tudi narišem. Še posebno me je navdušila riba igla. Imam pa tudi dveletno sestrico Ulo, s katero se veliko igram. Tudi ona me ima grozno rada.

Kaj pa tvoje zanimanje za gledališče?
Že preden sem prišla v Trzin, sem si želela sodelovati v gledališki skupini, vendar do sedaj nisem imela te možnosti oziroma časa. Prej sem obiskovala krožek ritmične gimnastike. Ko pa sem prišla v Trzin, sem zamenjala vse krožke.
V gledališki skupini mi je nepopisno všeč. Veliko se šalimo, smeh je naš spremljevalec. Gledališče me navdušuje, ker rada oponašam. Uživam, da sem nekaj drugega, da nisem jaz. Z Ulo se velikokrat igrava, da sem jaz princ, ona pa princeska Sneguljčica. Najbolj ji je všeč konec.

Praviš, da si pravo nasprotje Bamba. Kako si se lahko tako zelo vživela v to vlogo?
Ja, nisem ravno taka, da bi skakala, sem bolj umirjena. Poskušala sem se čim bolj vživeti v to vlogo. Sprva si nisem mogla predstavljati, da bi lahko odigrala fantovsko vlogo. Morda še posebno za to ne, ker je besedilo najprej bral Sašo. Doma sem res veliko vadila. Hodila sem po sobi sem in tja ter ponavljala besedilo, dokler ga nisem znala. Nato sem se usedla in premišljevala, kaj vse bi lahko ob teh besedah počela. Besedilo sem si kar hitro zapomnila. Pa še 'bica' (babica po koroško), mi je rekla, da se moram učiti. Ves čas sem zraven premišljevala, kako bi se čim bolj ponorčevala iz vseh nastopajočih. Najlažji je bil dialog s kraljem, ker sem si namesto njega predstavljala svojega ata.

Tvoja prva vloga je bila Mena, v predstavi Kekec. Tam je bilo nekoliko drugače s tvojo igro.
To so bili moji začetki. Bilo je prvič. To vlogo sem si zapomnila predvsem po tem, da sem imela ogromno klopov. Nisem bila prav srečna, da sem morala lesti po vsem tistem grmovju. In bila sem veliko pretiha. Velik problem pri igri mi je predstavljalo tudi to, ker nisem še nikogar dobro poznala. Zato nisem bila preveč sproščena.

Vsak igralec ima želje po kakšni vlogi. Kakšne so tvoje želje?
Kakšnega zlobneža. Všeč mi je bil film v Vrtincu ter nekatere vloge v njem.

Kaj imaš raje film ali gledališče?
Ja, večkrat imam priložnost gledati filme, kot iti v gledališče, ampak je gledališče zame bolj zanimivo. Če pa bi imela možnost odigrati kakšno večjo vlogo v filmu, bi se pa prav rada poizkusila tudi v tem.

V igri si se letos res izkazala, prav tako v petju, prvo leto ni bilo tako. Ko sva z Igorjem govorila o glasbi, sva se oba strinjala, da bi moral Bambo čim manj peti, ker si imela lansko leto res velike težave s tem. Kaj se je spremenilo?
V Kekcu mi petje ni šlo najboljše, tako kot tudi igra ne. Vendar sem se letos resnično potrudila. Med poletnimi počitnicami sem doma vadila petje s svojim ptičkom – papagajem Kokijem. Vendar ni bil prav zadovoljen z mojim petjem, ves čas je glasno vreščal.

Kaj pravijo starši na tvoje gledališke uspehe?
Všeč jim je. Vendar želita, da bi se ukvarjala še s kakšnim športom. Zato bom spet začela s treningom košarke.
Po svoji zadnji vlogi so mi starši rekli, da sem bila zelo dobra in da so vedeli, da to zmorem. Hvalili so me vse povprek. Bica je shranila tisti Odsev, kjer so bile slike s predstave in zdaj jih kaže vsem. Ponosno pravi: 'Moja vnukinja zna igrati.' Letos, ko smo bili na morju, so vsi videli slike.

Tudi učenci v šoli niso ostali brez besed.
Ko sem šla na kosilo, sem slišala: 'Glej, tamle je tista, ki je igrala Bambota.' Tudi učiteljice so mi čestitale, ker sem tako dobro odigrala. Starejši fantje pa so govorili: 'Glej ga norca!' Večkrat sem med učenci slišala šepetanje: »Bambo, Bambo...« Verjetno je vse to bilo tudi zaradi tega, ker sem še tri dni po predstavi nosila kitke, frizuro iz predstave. Še letos so me nekateri otroci prepoznali.

To so bile Urškine besede. O njej bi pa lahko sama povedala še marsikaj. Je res simpatična, v naši skupini pa je znana tudi kot zelo krhka deklica. Najbolj nas je s svojo boleznijo prestrašila nekaj dni pred premiero Trnuljčice, ko je dobila vročino, kasneje pa je ostala še brez glasu. Vsi smo bili v strahu. Vendar nas je neka čarobna sila rešila. Kadar Urške ni na vajo, pa vemo, da jo je doma lahko zadržala le bolezen.
Urška, želim ti še veliko dobrih vlog in da s svojim talentom nekega dne zapustiš našo skupino in prodreš kam višje!

Urša Mandeljc
Foto: Samo

ZAHVALA OB MOJI NENADNI BOLEZNI

Zahvaljujem se za skrb in pomoč mojim dobrim sosedom Kogovškovim, Zupanovim in Črnugljevim. Hvala tudi Društvu upokojencev Žerjavčki, Turističnemu društvu in vsem mojim prijateljem, ki so skrbeli zame in za moje zdravje. Še posebej hvala moji najdražji družini.

Trzin, september 2004

Zinka Jordanov

Sreča v življenju je sestavljena
iz številnih majhnih nesreč,
ki se ti niso dogodile.

Paul Hörbiger

Srečni nismo zaradi veselja, užitkov in šal, ki so družabniki lahkomiselnosti; tudi razbolene duše pogosto najdejo srečo v stalnosti in trdnosti..

Cicero

ŽERJAVČKI MED VELENJSKIMI RUDARJI

Minuli mesec september je bil z vremenom našim načrtom kar prijazen.
Po srečanju upokojencev v Kranjski Gori in pikniku smo si privoščili še obisk velenjskih rudarjev. Ogledali smo si njihov muzej in se podali tudi v globino zemlje. Med dvournim sprehodom po podzemlju smo se kar dobro poučili o delu rudarjev in njihovi zgodovini. Z različnimi simulacijami so nam pokazali ne le delo rudarjev, pač pa tudi nevarnosti in nesreče, ki so jim izpostavljeni. Polni vtisov smo se iz jaškov vrnili na svetlo in se znebili tesnobe, ki vlada pod površjem zemlje. Del naših članov, ki niso šli v jamo, si je ogledal velenjski grad, kjer so bili navdušeni nad spremljevalko, ki jim je izčrpno predstavila tamkajšnje zbirke in zgodovino gradu.
Iz Velenja smo se podali še v Logarsko dolino pod slap Rinko. V prekrasnem vremenu smo se povzpeli do slapu, najbolj pogumni pa tudi v Orlovsko gnezdo. Obisk doline smo popestrili še z obiskom hotela Plesnik in ogledom bližnjega slapu Palenk.
Dan je bil kar naporen in z nestrpnostjo smo čakali na kosilo. Vrnili smo se v Struge, kjer nas je v gostilni Škrubej pričakalo dobro kosilo. Da bi bilo razpoloženje popolno, sta nam domača fanta zaigrala nekaj poskočnih viž in ko je bilo najbolj veselo, smo se odpeljali domov.

Franc Pavlič

Novice iz Športnega Društva Trzin

Otroška Olimpijada

Na športnem parku pred OŠ Trzin je bilo v petek, 18.9.2004, zelo živahno, saj je na njem mrgolelo otrok in njihovih staršev. To popoldne je namreč potekala Otroška olimpijada. Zabavno športnorekreativna prireditev je na igrišče privabila tekmovalce od štirih let naprej. Tekmovali so otroci iz trzinskega vrtca in osnovne šole, in sicer več kot 90 otrok, od katerih je čisto vsak, ki je premagal naporen program, postal zmagovalec. Vzgojiteljice iz vrtca so svojo skupino spremljale od vaje do vaje, ki so bile kar zahtevne. Demonstratorke iz športnega društva so najprej pokazale, kako se vajo najbolje izvede. Otroci so namreč morali preteči mali maraton, kot test vzdržljivosti, čim hitreje premagati 60 m dolgo progo, test hitrosti, z vodnim curkom zbiti tarčo, test natančnosti, narediti preval, test gibljivosti. Poleg teh pa so metali žogico v daljino, premagovali poligon, se plazili pod ovirami tako naprej kot nazaj, metali na koš in skakali v daljino. Izredno zanimivo je bilo opazovati naše prisrčne najmlajše, kako se z vsem srcem borijo, da bi čim boljše končali vajo, pa njihove navijače, kako spodbujajo vsak svojega tekmovalca, mogoče še bolj prisrčno pa je bilo poslušati navijanje skupine za svojega trenutno tekmujočega, in vesele obraze kljub mogoče ne najboljšemu rezultatu. Vsem tekmovalcem ob tej priložnosti čestitamo.

Na tem mestu pa se zahvaljujemo tudi vsem, ki ste na prireditvi pomagali. Prireditev je tako dobro uspela zaradi dobrega sodelovanja med vzgojiteljicami Vrtca Trzin, člani in članicami ŠD Trzin, PGD Trzin, kot ponavadi pa nam je na pomoč priskočil Jurči, ki je preko ozvočenja KUD-a še dodatno spodbujal otroke.

KK Utrip Trzin

Boštjan Stadler | Boštjan Zajc | Anže Bečaj | Bine Novak | Gorazd Gorupič | Jan Zakrajšek

Jernej Goneli | Nejc Gustinčič | Jure Lajovic | Jaka Lopatič | Matjaž Erčulj (cap) | Rok Žugelj

Nejc Florjanc | Grega Pevc | Primož Polanc | Primož Cunder | Tomaž Trtnik | Primož Glavica (trener)

Predstavljamo vam igralce moštva **KK UTRIP TRZIN**, ki bo letos zastopalo barve Trzina v tretji članski slovenski košarkarski ligi. To je prvič, da smo se trzinski košarkarji opogumili za nastop na tekmovanju za naslov državnega prvaka. Pot do tja je sicer dolga, a smo prepričani, da nam bo z močno voljo in delavnostjo preboj v višjo ligo zagotovljen. Ker pa je pri vseh ekipnih športih veliko lažje igrati s podporo navijačev, Trzincem, za katere vemo, da jih ta šport zanima, vemo tudi, da je veliko takšnih, predstavljamo igralce, za katere boste lahko navijali, hkrati pa vas vabimo na prvo tekmo, ki bo v trzinski telovadnici v **soboto, 23.10.2004, ob 18.30 uri**, proti KK IDRIJA 2000.

Utrinki z Otroške Olimpijade

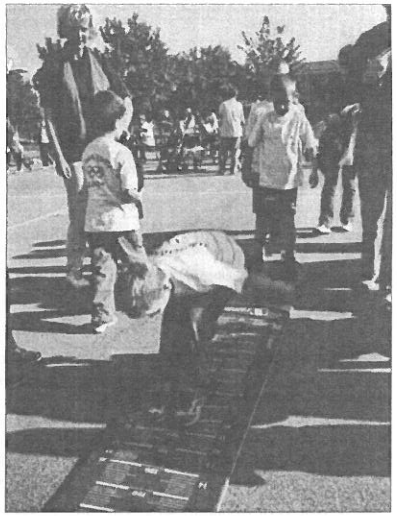

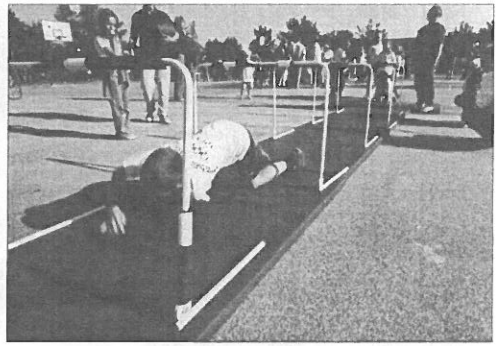

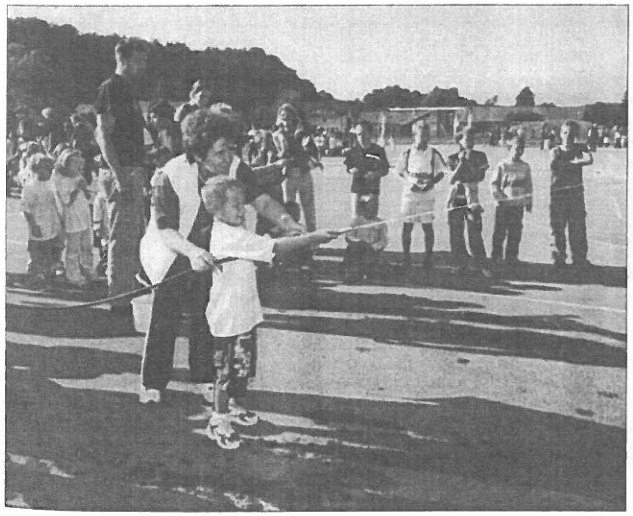

Dan košarke

Dan košarke je memorialna prireditev, ki je vsako leto organizirana v spomin na Aljoša Kolenca - Alja. Letos se je v režiji Žiga, Gorazda in Janeza igralo v novem športnem parku v Trzinu. Prijateljska tekma se igra tako, da se sestavita dve ekipi, v eni igrajo Aljoševi prijatelji, v drugi pa sošolci in sorodniki. Rezultat, ki sicer ni pomemben, daje pa tekmi vseeno močan naboj, je bil letos v prid prijateljem.

Rekreativna liga Ljubljana

Ekipi športnega društva tako v košarki kot malem nogometu sta zaključili tekmovanje v rekreativni ligi Ljubljana. Košarkarji so v 2. skupini dosegli drugo mesto, kar nas vodi v nadaljnje tekmovanje za prvaka Ljubljane, hkrati pa nas uvršča v 1. skupino letne lige, ki se bo igrala drugo leto. V letošnji ligi so tako dober rezultat dosegli predvsem zaradi borbene obrambe, saj so bili najboljša obrambna ekipa v ligi z najmanj prejetimi koši. Trzinski nogometaši pa so osvojili 13. mesto, kar je slabše od pričakovanega, po strokovni oceni pa posledica pomlajevanja ekipe in začetne neuigranosti. Prijavili so se v zimsko ligo v Lukovici, kjer so že napovedali cilj uvrstitev med najboljše štiri v skupini in boj za medaljo.

Trzinski triatlonec na Havajih

55-letni **Anton Škrlep** (Trisport), osamljeni trzinski triatlonski vitez, se je spet izkazal. Na tekmovanju **»IRONMAN TRIATHLON WORLD CHAMPIONSHIPS«** v Havajskem Kailua-Kona se je v soboto, 16. oktobra spopadel s svetovno elito. Nastopal je v kategoriji moški od 55 do 59 let (54 udeležencev).

V generalni razvrstitvi je dosegel **928. mesto**, dosegel pa je naslednje čase:

Plavanje:	1:16:52	1175 mesto skupno oz. 18. v svoji kat.
Kolesarstvo:	6:08:47	835 mesto skupno
Tek:	4:31:40	928 mesto skupno
Skupaj:	**12:04:36**	

Zanimiva podatka: med koncem plavanja in začetkom kolesarjenja je porabil le 3:15, med kolesarjenjem in tekom pa 4:02 minute. Več o njegovem teku lahko zveste na http://liveupdate.ironmanlive.com/ppv/athlete.php?rid=41&bib=338.

Živahen mesec varstva pred požari

V oktobru - mesecu varstva pred požarom, smo se v četrtek, 14.10. 2004, udeležili zaključne vaje GZ Domžale, ki je bila organizirana na večji kmetiji v Dobu pri Domžalah. V ponedeljek, 18.10.2004, pa smo se udeležili vaje na podjetju Etra 33, ki jo je organiziralo PGD Črnuče iz GZ Ljubljana. V sredo, 20.10.2004, so naše društvo obiskali otroci iz osnovne šole Trzin. Pokazali smo jim našo opremo za zaščito, reševanje in pomoč ter delo z njo. V soboto, 23.10.2004, bomo sodelovali na tekmovanju parov operativnih gasilcev, ki ga bo priredila sosednja PGD Loka pri Mengšu. Več o tem pa v prihodnji številki Odseva.

NA POMOČ!
Jože Kajfež

GRAFITI

V POSTELJI NISEM NEVEMKAJ, AMPAK ZA MIZO SEM PA PRAVA ŽIVAL!

KUPIL SEM SI AVTODOM, DA BI SE KONČNO USTALIL!

BOLJE BITI TLAČILKA KOT TLAČENKA!

PONOČI JE VSAKA LUKNJA - ČRNA LUKNJA!

RAZMERJE MED VZBURJENJEM IN RAZBURJENJEM Z LETI V ZAKONU POSTAJA OBRATNOSORAZMERNO!

A.Z.

STRELSKE NOVICE

Prva tekmovanja

Po pripravah v Malinski, smo se strelci udeležili tudi prvih tekmovanj. Le te so bile organizirane na Hrvaškem in sicer v Čakovcu in Splitu, od koder smo prejeli povabilo za nastop. Z veseljem smo se udeležili obeh, predvsem tekmovanje v Splitu pa je za društvo predstavljalo večji finančni strošek, zato so naši strelci del stroškov krili sami. Kljub uvodu v novo strelsko sezono, so bili razultati na nivoju, saj je denimo Božo Habjan v Čakovcu z rezultatom 579 krogov zasedel 17. mesto, Jernej Adlešič pa je bil v Splitu skupno na 9. mestu z rezultatom 581 in 589 krogov. Prijetno je presenetil tudi naš mladinec Borut Kovaljev, ki je na teh tekmovanjih dosegel 570, 574 in 578 krogov, po ocenah trenerja Aleša pa ima v rezultatu še rezerve.

Želje in cilji Strelskega društva Trzin iz leta v leto rastejo in ni skrivnost, da je cilj društva za naslednja štiri leta, nastop trzinskega strelca na enem izmed večjih tekmovanj, kot so evropsko ali svetovno prvenstvo. V društvu sicer prevladuje geslo »Peking 2008«, vendar je pot do olimpijade v strelstvu težka, saj mora strelec v naslednjih štirih letih zmagati na enem izmed večjih tekmovanj, torej poleg evropskega ali svetovnega prvenstva, tudi svetovni pokal.

Prestop Petra Karlovška

Letos je v prestopnem roku željo po prestopu izrazil perspektivni mladinec iz Domžal Peter Karlovšek, ki tekmuje v disciplini s pištolo. Ob našem presenečenju smo vzpostavili kontakt z njegovim matičnim društvom in se skupaj dogovorili o pogojih za prestop. Le ti niso bili vezani na odškodnino, temveč pogoje, ki naj bi jih dobil v našem društvu, ter boljšim sodelovanjem in izkoriščanju tehnologije, ki je na razpolago v našem društvu. Kot glavni razlog za prestop je Peter izrazil v vodenem treningu pod vodstvom Aleša Kosmača in večje možnosti za njegov napredek ter posledično vključevanje v reprezentanco Slovenije.

V prihodnji številki bomo nekaj več povedali o napredku ob izgradnji novega sodobnega strelišča v Trzinu, s svojimi prispevki pa vas bo v bodoče razveseljevala Andreja Gorjup, nova dopisnica Strelskega društva Trzin .

Lep strelski pozdrav.
Damijan Klopčič

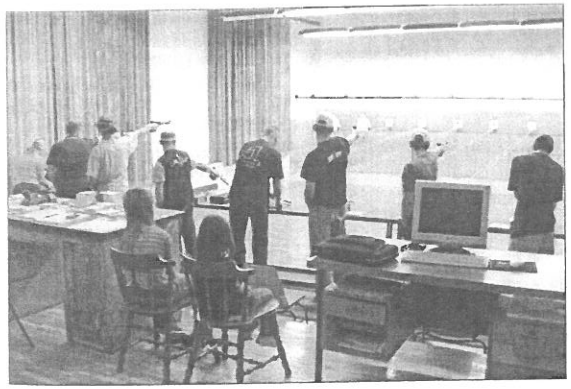

Trzinski strelci na pripravah

Življenje brez prijateljstva je prazno, je ugotovil že Cicero mnogo let pred našim štetjem. In prav prijateljstvo je tisto, ki nas strelke in strelce že toliko let druži in k nam privablja tudi nove člane. Da pa nam uspeva ohraniti prijateljstvo, si vzamemo čas tudi drug za drugega in najboljša priložnost so vsakoletne priprave, ki jih organizira naše društvo v sodelovanju s strelci iz Malinske. Bilo nas je veliko, pravzaprav smo pogrešali le naše najstarejše člane, za katere močno upamo, da gredo z nami prihodnje leto.

Letos smo imeli izjemno srečo. Najprej s čudovitim vremenom, ki smo si ga po dveh deževnih in mrzlih pripravah v preteklih letih tudi zaslužili. Ker smo bili na morju, smo se med treningi ohladili v že mrzli vodi. Seveda ni manjkala kavica s pogledom na morje, ob kateri smo analizirali treninge in načrtovali potek in razplet tekmovalne sezone, ki je pred nami.

Srečo smo imeli tudi z napornimi treningi, ki so letos potekali tako kot potekajo treningi vrhunskih tekmovalcev. Trenirali smo dvakrat na dan v prostorih strelskega društva Dub, ki imajo, mimogrede, odlično opremljeno strelišče, na katerem lahko dva strelca streljata na elektronske tarče ter deset klasično. Trzinci že nekaj let sanjamo, da bi lahko vsaj vsi puškaši ali pištolaši streljali naenkrat. In ravno zaradi tako dobrih pogojev smo letos pod mentorstvom našega trenerja Aleša trenirali tako, kot še nikoli. Vsem, ki smo to želeli, je pripravil treninge, ki niso temeljili samo na klasičnem streljanju ampak nam je treninge popestril z različnimi metodami, ki pomagajo tako pri kondicijski kot psihični pripravi. Škoda, ker zaradi prostorske stiske, tega ne moremo izvajati z vsemi strelci tudi doma. No kakorkoli že, zadovoljni smo bili, da se je tako potrudil za vse, tudi za nas, skoraj že veterane.

In potem smo imeli še tretjo srečo. Gostitelji, strelci iz društva Dub so nam omogočili treninge in nam pripravili prijateljsko tekmo. Poiskali so nam prenočišča s pogledom na morje, tik ob strelišču. In ko se nam je zdelo, da nam bolj prijetno ne more biti, je prišlo tisto najboljše. V bližnjem gostišču so nam pripravili večerjo, kakršne tudi slučajno nismo pričakovali. Namesto večerje bi bila boljša beseda gostija. Postregli so nam s kar petimi različnimi morskimi jedmi in vse so bile slastne. Bili smo naravnost navdušeni.

In kje smo našli čas še za prijateljstvo? Tam vmes, ves čas. V trenutkih, ko smo drug drugega bodrili, se poslušali pri tarnanju nad težavami, ki jih imamo, vsak svoje, na tekmi, na treningu...V trenutkih, ko smo si čestitali za dobre rezultate in se jih skupaj veselili. In prijateljstva je bilo veliko tudi v trenutkih, ko smo drug drugemu pripravili presenečenje, nagajivost, z namenom, da privabimo nasmeh.

Priprave so za nami. Za nas so bile uspešne. Utrdili smo prijateljstvo, kondicijo in tehniko. Vas pa bomo prepričali z rezultati. Dobrimi ali celo odličnimi, saj drug v drugega verjamemo in držimo pesti. In to je to.

Andreja Gorjup

ZAKLJUČEK REKREATIVNE KOLESARSKE SEZONE

V začetku leta, ko se pokažejo prvi sončni žarki in ko začne ozračje postajati malce bolj toplo, nas večina iz garaže na dan privleče kolo in vrtenje pedal nas nato spremlja celo poletje ter še pozno v jesen. Ko pa dnevi postajajo hladnejši, deževni in turobni, se začnemo ukvarjati s kakšno drugo aktivnostjo, kolesa pa pospravimo v garažo.

Trzinski Felixi svojih koles zaenkrat še niso pospravili (zaključni izlet s piknikom v Dolgi dolini načrtujejo na eno izmed nedelj v oktobru, morda celo novembru, odvisno od vremena), o prevoženih kilometrih in doživetjih na cesti pa smo se pogovarjali s **Srečkom Frantarjem,** vodjem kolesarske sekcije Felix.

»Kolesarska sekcija je letos načrtovane akcije izvedla v celoti, lahko bi celo rekli, da smo načrtovani program dobesedno podvojili. Izvedli smo vsa načrtovana kolesarjenja v okviru akcije Družina na kolesu, udeleževali smo se maratonov, gorskih kronometrov, tekmovalnih prireditev, rekreativnih kolesarjenj ...«

Za družine so organizirali različne kolesarske trase, ki so bile primerne tako za najmlajše kolesarje kot tudi za njihove mamice in očete. Ob štirih različnih priložnostih so družine tako lahko kolesarili po poti Trzin-Gameljne-Vodice-Trzin, Trzin-Zbilje-Trzin, Trzin-Kamniška Bistrica-Trzin ter po cestah okoli Šmarne gore.

Felixi so se udeleževali različnih kolesarskih maratonov (maraton Franja, maraton treh občin v Grosuplju, maratoni v Radencih, Banovcih, Črnučah, Domžalah, Novem mestu), na katerih so bili dobro trenirani kolesarji zelo uspešni, tisti kolesarji, ki so želeli preizkusiti zgolj svojo kondicijsko pripravljenost in začutiti draž kolesarskih maratonov, pa so bili s svojimi uvrstitvami tudi zelo zadovoljni. *»Na različnih maratonih so sodelovali kolesarji vseh starostnih skupin, udeležba je bila dobra, saj je bilo na vsakem maratonu skoraj 20 trzinskih tekmovalcev* (Felixi so tudi ena izmed številčnejših skupin na maratonih op.p), *slabše obiskana sta bila le maratona v Radencih in Banovcih, ker sta oba kraja od Ljubljane bolj oddaljena, z razdaljo pa je povezana višina organizacijskih stroškov.«*

Trzinci so se udeležili tudi gorskih kronometrov (vzpon na Pance in Dobeno) ter še številnih drugih prireditev tekmovalnega značaja (Lukovica in Vršič).

Povrh vsega naštetega je kolesarska sekcija celo poletje vsako nedeljo ob lepem vremenu organizirala rekreativno kolesarjenje. Kolesarji so se zbrali ob pol devetih ali pol desetih dopoldan (v vročih poletnih mesecih so se zbrali prej, ko se je shladilo, pa kasneje) pred trgovino Mercator in se glede na kondicijsko pripravljenost udeležencev podali na pot. Za kondicijsko slabše pripravljene kolesarje je bila pot do cilja navadno nekoliko lažja, za druge, bolj utrjene, pa seveda težja. Tako so na primer na izletu v Preddvor s fizično šibkejšo ekipo šli po bližnjicah, na poti v Kamniško Bistrico so kolesarili bolj počasi in podobno. So se pa na cilju vedno zbrali vsi in skupaj proslavili svoj dosežek. Za takšen način kolesarjenja so se odločili, ker Felixi vedno *»gledamo na to, da nam je kolesarjenje v zadovoljstvo in da se ne mučimo. Na tak način zadovoljimo tako telesno bolje pripravljene kot telesno slabše pripravljene«*. Tako so vsi nedeljski rekreativni kolesarji prevozili od 60 do 80 kilometrov in pri toliko prevoženih kilometrih menda nihče ni omagal. Udeležba na nedeljskih izletih je bila vedno dobra, od 20 do 30 udeležencev, vsako nedeljo pa so odkolesarili v drug kraj. Kolesarska sekcija je pripravila kolesarjenja v okviru športne značke Trzina, organizirali pa so tudi dirko za kriterij Trzina, na kateri so sodelovali vrhunski kolesarji, ki na tekmah v tujini zasedajo najboljša mesta, udeležili pa so se tudi olimpijskih iger in svetovnega prvenstva.

Za prihodnjo sezono pa Felixi že sedaj načrtujejo novosti. Odločili so se, da bodo še bolj spoznavali Slovenijo, in sicer tako, da bodo izlete, ki jih bodo organizirali, začinili z ogledom kulturnih in naravnih znamenitosti področja, po katerem bodo kolesarili, in druženjem na kmečkih turizmih. Ideja o takšnem načinu kolesarjenja se je porodila na letošnjem izletu okoli Cerkniškega jezera, ko so si ogledali muzej in se ustavili na kmečkem turizmu Kandare (znano po pridelovanju ekološko neoporečne hrane). Naslednjo leto bodo sodelovali tudi na najbolj množičnem maratonu na Ptuju, ki se ga vsako leto udeleži skorajda 3000 ljudi. Za sodelovanje na tem maratonu so se odločili, ker *»tako številčna udeležba kolesarjev pomeni, da je kolesarska pot zelo prijetna za vožnjo, pa tudi kolesarjenje med 3000 ljudmi je prav posebno doživetje«*.

Kolesarska sekcija se ob zaključku letošnje sezone lahko pohvali še z velikim številom novih članov, ki so jih vse opremili z dresi po ugodni ceni, svetovali pa so jim tudi pri nakupu koles in druge dodatne opreme. Toda čeprav večanje števila članov kolesarske sekcije pomeni lep uspeh, pa to s sabo prinaša tudi nekatere probleme. Namreč stroški organizacije s z večjim številom članov večajo in tako se Felixi v zadnjem času ukvarjajo s preračunavanjem in finančnimi bilancami, da bodo ugotovili, koliko članov lahko kolesarska sekcija ima, da bodo stroški optimalni. Če bo članov preveč, bodo verjetno poleg plačevanja članarine uvedli tudi delno pokrivanje stroškov udeležbe na kolesarskih prireditvah.

Toda ker so Felixi vedno želeli združevati ljudi dobre volje in ker zagovarjajo množičnost in ker želijo *»da se ljudje spoznavajo, povezujejo, da se ustvarjajo dobri medsebojni odnosi in da Trzin ne bi bil le spalno naselje«*, bodo naredili vse, da do takšne finančne participacije članov ne bi prišlo, če pa že, bi bila le-ta minimalna.

O kolesarskih doživetjih pa je Srečko dejal: *»Vsako kolesarjenje, vsaka prireditev je zgodba zase. Težko bi povedal vse, kar se je dogodilo, ker je tega preveč. Povsod je bilo dosti dobre volje, po maratonih pa je bilo še posebej veselo, saj organizatorji ponavadi pripravijo zabavo, kjer se vsi, kljub utrujenosti, dobro zabavamo.«*

Kaj pa padci, poškodbe? K sreči tega ni bilo veliko. *»Na prvem družinskem izletu je sicer neki oče v silni previdnosti povozil svojega sina, ker se mu je s kolesom preveč približal, toda hujšega ni bilo. S praskami in odrgninami pa so jih na različnih izletih odnesli Zoran, Meta in Andrej.«*

Če želite še zadnjič letos zajahati kolo, bodite pozorni na sončne nedelje in se s Felixi podajte na zaključni izlet, ki bo lepa pika na i celotne (moram dodati, da izjemno bogate in uspešne) sezone.

Ps: Naj za konec povem še to, da bodo nekateri trzinski kolesarji ob zaključku vseslovenske akcije Slovenija kolesari, prejeli priznanja in nagrade. Več o tem pa v naslednji številki Odseva.

Mateja Erčulj

Tistim, ki ljubijo, podelijo bogovi vse: vse veselje in vse trpljenje.

Johann Wolfgang von Goethe

OLIMPIJEC BENO LAPAJNE:

Za vsakim porazom porazom pride tudi zmaga

Postavni, dva metra visoki Beno Lapajne že s svojo pojavo hitro pade v oči, je pa tudi prijeten in zanimiv sogovornik. Kot smo obljubili v prejšnji številki Odseva, smo se s tem znanim rokometnim vratarjem, ki že nekaj časa živi v Trzinu, pogovarjali predvsem o njegovih vtisih s poletnih olimpijskih iger v Atenah in njegovih pričakovanjih od prihodnosti.

Na otvoritvi olimpijskih iger si nosil slovensko zastavo, kar je posebna čast za vsakega športnika. Kako si to doživel?

Da so mene izbrali za zastavonošo, je veliko priznanje za slovenski rokomet. Kot kapetan slovenske rokometne reprezentance sem bil zelo počaščen

Kakšni so bili občutki na otvoritvi ter seveda bivanje v olimpijski vasi s športniki z vsega sveta?

Že pred otvoritvijo letošnjih olimpijskih iger sem razmišljal, da mimohodu športnikov verjetno ne bom prisostvoval. Tudi v Sydneju pred štirimi leti se ga nisem udeležil, ogledal sem si le otvoritveno slovesnost. Letos je bilo malo drugače predvsem zato, ker sem bil izbran za nosilca zastave. Bil sem edini od rokometašev, saj je bila naslednji dan na sporedu že prva tekma prvega dela tekmovanja v rokometu. Pred uradnim začetkom smo bili z ostalimi športniki v posebni dvorani. Nato smo se zvrstili po vrstnem redu držav ter vkorakali na stadion v Atenah. Ko smo prišli na stadion, smo bili 10 sekund na velikem ekranu. Stadion je bil poln športnikov z vsega sveta. Občutki, da prisostvuješ takemu dogodku, so sicer lepi, vendar name niso naredili tako močnega vtisa, saj so bile to moje druge olimpijske igre. Tisti, ki so bili prvič, so seveda vso to dogajanje doživljali na drugačen način.

V olimpijski vasi ni bilo veliko časa za druženje z ostalimi športniki, ker smo imeli vsi svoje obveznosti. Vsak je bil osredotočen predvsem na svoj nastop. Lepo pa je bilo videti športnike z vsega sveta.

Ali ste si rokometaši v dnevih, ko niste imeli nastopa, imeli možnost ogledati tudi druga športna tekmovanja, vsaj tista, na katerih so tekmovali slovenski športniki?

Glede na to, da smo imeli treninge in druge obveznosti v okviru rokometa, nisem imel priložnosti, da bi si ogledal kakšno od ostalih tekmovanj v živo, v času počitka sem si ogledal kakšno od tekmovanj po televiziji.

Ste se z dobitniki medalj tudi kaj poveselili?

V olimpijski vasi niso organizirali nobenega praznovanja v čast dobitnikom medalj. Čestital sem Špiku in Čopu ter Žbogarju za osvojene medalje.

No, pa se dotakniva tudi tvojega športa-rokometa. Na igrah niste blesteli tako, kot so od vas pričakovali slovenski ljubitelji športa in kot ste verjetno pričakovali tudi igralci sami. Igra nekako ni stekla. Manjkalo je predvsem akcij, ki so krasile vašo igro v zadnjem obdobju. Tukaj mislim tudi na celjsko zunanjo linijo (Vugrinec-Zorman-Rutenka). Kaj je botrovalo temu?

Na olimpijskih igrah smo si seveda želeli pokazati čim več. Kar so drugi pričakovali od nas, niti ni tako pomembno, vsaj zame ne. Važno je, kaj sam pričakujem od sebe, to je da dam na vsaki tekmi od sebe svoj maksimum. Rokomet je pač tak, 12 ekip je igralo po svojih najboljših močeh, na koncu pa vedno zmaga najboljši. O vzrokih za slabo igro jaz ne bi govoril, za analize so pristojni drugi.

Ste bili zelo razočarani oziroma o čem ste premišljevali, ko ste ugotovili, da boste izpadli?

Na olimpijske igre smo šli z namenom, da pokažemo čim več. Če človek igra po svojih najboljših močeh, vsekakor ni dobre volje, če mu ne gre po načrtih. Šport je tak, da za vsakim porazom pride tudi zmaga. Vseeno kakšnega večjega razočaranja ni bilo, večjega veselja pa tudi ne.

Eden svetlejših trenutkov je bila vaša igra s kasnejšimi olimpijskimi prvaki Hrvati, kjer vam je zmanjkalo malo športne sreče. Ali imate kakšen poseben motiv, ko igrate z našimi sosedi?

Jaz kakšnega posebnega motiva nimam. Ko igram proti Hrvatom, je enako, kot bi igral proti katerikoli drugi reprezentanci. Sosedski dvoboji so zanimivi predvsem za publiko.

A te je presenetilo, da so olimpijsko zlato domov odnesli reprezentanti Hrvaške? Ali si to pričakoval?

Reprezentanca Hrvaške je zasluženo zmagala. So rokometni svetovni prvaki ter zdaj tudi olimpijski prvaki. Pričakoval? Sem. Na teh olimpijskih igrah so pokazali najboljšo igro. V odločilnih trenutkih so imeli samozavest, ta samozavest pa je predvsem manjkala naši ekipi.

Olimpijske igre so za tabo. Pred tabo in tvojimi soigralci je zdaj nov izziv – Svetovno prvenstvo v Tuniziji. RZS je dobila novega predsednika. G. Jankovič se je poslovil. Odprto pa je tudi vprašanje, kdo bo novi selektor moške rokometne reprezentance. Kaj meniš o tem, svetovno prvenstvo se začne že januarja 2005, časa ni veliko?

Novega selektorja bo izbrala RZS. Mi igralci pri teh odločitvah ne sodelujemo, tako da se z izbiro selektorja ne obremenjujem. Novi selektor bo izbral igralce po lastni izbiri. Naša naloga pa je, da v svojih klubih igramo čim bolje.

Priprave za svetovno prvenstvo se začnejo sredi meseca decembra, tako da je še dovolj časa za kakršnekoli odločitve.

Pa se iz reprezentance preseliva na klubska tekmovanja. Po lanski sezoni, ko si branil v Franciji pri Ivry-ju, si se v letošnji sezoni ponovno vrnil v Slovenijo, in sicer si član prvoligaša RK Gold Club iz Kozine. Kako si se znašel v novi sredini?

Zaenkrat se počutim zelo dobro. Začeli smo s treningi, za nami sta že dve tekmi v državnem prvenstvu. Za podrobne ocene in analize je še prekmalu, ta ekipa je nova in se je potrebno še dobro uigrati. Po moje oceni najboljše igre Gold Cluba lahko pričakujemo meseca aprila in maja 2004.

Tekmovanja v 1.A članski ligi Telekom so se že začela. Cilji kluba pa so?

Cilji kluba so predvsem vsako tekmo zmagati, potem pa kar bo, pa bo.

Pa še malo na domače dvorišče. Kako ti uspe uskladiti trenerske obveznosti z družino, ženo Barbaro in majhnim otrokom?

Brez problema. Z veliko dobre volje.

Tanja Prelovšek

PREDLOG ZA ENODNEVNI JESENSKI IZLET - PREDDVERJE STORŽIČA

Ste vedeli, da imamo tudi v naši lepi domovinici piramido? Ne? Torej, če želite videti tisto, zaradi česar trume »vsegavidetiželeči« turisti hrumijo v Egipt, se le malce ozrite tja čez ramo, proti severu. In videli jo boste (in pri tem še prihranili za drago potovanje čez mediteransko lužico).

Kot bi hotela povedati, da nima tekmice v vsej Ljubljanski kotlini, tako stožčasta piramida mogočno predira oblake tam visoko nad Preddvorom oziroma nad gorenjsko metropolo – Kranjem. Le kdo je ne pozna? To je, seveda, nesporni vladar gorenjske ravnine- Storžič. Vendar predmet današnjega izleta ni obujanje spomina na tlake egipčanskih sužnjev pri postavljanju piramid, marveč želimo pogledati tega vitkega lepotca bolj od blizu kot le z domačega vrta. Stoterim romantičnim dušam je (bil) navdih za pesnjenje in hvalo domovini, stoterim planincem inspiracija za vzpon, stoterim prijateljem in prijateljicam neba je (bil) priročen (oziroma »prinožen«) za kratek postanek in za nabiranje moči za nadaljnje vragolije visoko nad tlemi. Ker zaradi svoje mogočnosti zahteva tudi mogočnost našega kondicijskega duha (iz Mač se bomo do vrha Storžeca – tako ga lokalpatriotsko imenujejo Tržičani – potili v lastnem potu kar debele štiri ure), se bomo povzpeli »le« na srednjo letev lestve, ki vodi do njegovega ošiljenega vrha - do Doma Kokrskega odreda na Kališču, ki s svojimi 1534 metri ne predstavlja zanemarljive višine, in se lahko malce ošabno ozira na Sv. Jakoba (961 m). Štirikolesnega prijatelja, oblečenega v pološčeno pločevino, lahko pustimo na urejenem parkirišču malce višje od Mač (iz Preddvora približno 1,5 km). Brez skrbi! Rumene obcestne puščice nas ne bodo pustile na cedilu. Torej, z dobro voljo in pesmijo v srcu zapustimo prostor, kjer nas bo počakal jekleni konjiček, kajti pot ni kratka. Odvisno koga vprašate – dolgoletnega ljubitelja gora ali mestnega »vikendizletnika«. Naredimo kompromis in pot uvrstimo med srednjedolge. Ah, pa kaj bi o dolžini hoje! Kdor rad uživa v zmerni hoji, ki sprva poteka po gozdni cesti in se nadaljuje kot lahka pot v nedrju iglavcev in na koncu še po lepi »cikcak« poti mešanega gozda, bo hipoma pozabil na čas (iz Mač pa do doma na Kališču bomo potrebovali nič več kot dve urici). Vendar ne hitimo, vzemimo si čas za počitek in požirek. Bližje kot bomo Domu Kokrskega odreda na Kališču, večji in bolj prostran pogled se nam ponuja na gorenjsko ravnino. Julijci kot na dlani, Kranj na konici kazalca in prestolnica na koncu prstanca. Na žalost proti trzinskemu močvirju zastira pogled rašiški osamelec. Eh, pa kaj zato! Oko se bo naužilo lepot gorenjskega koščka pod nebom, duša bo patriotsko vzdihovala, telo pa bo hvaležno ječalo, da smo ga ponovno premaknili iz udobnega objema naslonjača. Pa z veliko mero dobre volje na pot!

Nataša Prah

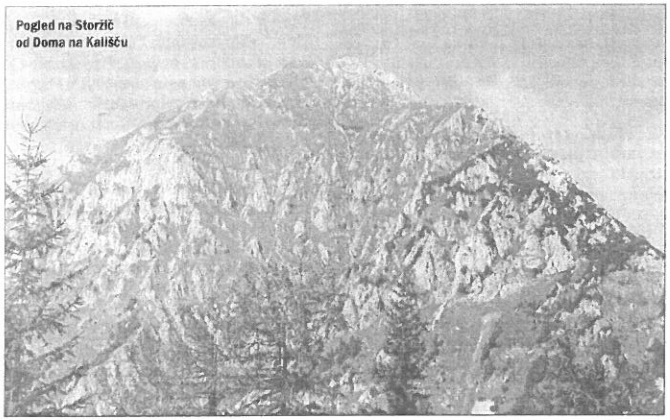

Pogled na Storžič od Doma na Kališču

INFO

Iz Mač potrebujemo do Doma Kokrskega odreda na Kališču (1534 m) 2.15 h, iz Preddvora 2.45 h, od Doma na Kališču do vrha Storžiča je še 1.45 h.
Opozorilo: po približno 15 minutah hoje od parkirišča nad Mačami se pot razcepi. Leva je krajša in bolj strma, desna pa je daljša in položnejša.

- Dodatne informacije:
  TD Preddvor, Tončka Kociper,
  tel: 04/25-51-023
  TD Bašelj, Tone Roblek,
  tel: 04/25-51-292

Dom Kokrskega odreda na Kališču
Dom upravlja PD Kranj. Od junija do septembra je koča odprta vsak dan, v zimskem času pa ob sobotah, nedeljah in praznikih.

- Dodatne informacije: Dom na Kališču, tel: 041- 614-586, http://www.kalisce.com/

UČENJE ZA ŽIVLJENJE

Center za socialno delo Domžale vabi vse, ki jih zanima delo z mladimi v projektu »Učenje za življenje«!
Vabljeni ste vsi, ki ste radi v družbi mladih in ki ste vsaj enkrat tedensko pripravljeni posvetiti del svojega prostega časa otroku ali mladostniku, ki potrebuje pomoč.
Projekt je namenjen pretežno osnovnošolski mladini, deloma tudi mladostnikom, ki potrebujejo pomoč pri učenju, spremljanju šolskega dela, učenju socialnih veščin, druženju, pogovorom, usmerjanju v pozitiven način preživljanja prostega časa.
Pomoč nudimo enkrat do dvakrat tedensko po dve šolski uri na domu družine, pri tem pa skušamo okrepiti otrokovo samozavest, mu pomagati izboljšati učni uspeh, mu nuditi oporo, pomagati odkriti njegova interesna področja, izboljšati njegovo samopodobo in ga usmerjati k pozitivnemu in zdravemu načinu preživljanja prostega časa.
Vsi zainteresirani lahko pokličete na tel. št.: 01/ 724 63 87, vodjo projekta Veroniko Dermastja.
S sodelovanjem v našem projektu je možno opravljati tudi praktično delo ali kot obvezne izbirne vsebine!
Vljudno vabljeni k sodelovanju!

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

GOSPODIČNA IN TRDINOV VRH

Planinsko društvo Onger Trzin in Društvo prijateljev mladine Trzin že kar nekaj let uspešno sodelujeta in vsako leto organizirata skupni izlet v sklopu tedna otroka. Prejšnja leta smo obiskali Slavnik, Lovrenška jezera na Pohorju in Slivnico. Letos pa smo se podali na Trdinov vrh, ki je najvišji vrh Gorjancev.

V soboto, 9. 10., se je pred Mercatorjem ob osmih zbrala kar pisana druščina mladih in mladih po srcu. Hitro smo se posedli na avtobus in že smo se peljali proti Dolenjski. Irena je med vožnjo iz knjige Janeza Trdine Bajke in povesti o Gorjancih prebrala zgodbo o izviru Gospodična. Ta izvir naj bi imel čudežno moč. Če se z vodo umiješ po obrazu, se pomladiš. Kot bi mignil smo bili v vasici Gabrje pod vznožjem Gorjancev. Na rame smo dali nahrbtnike in že smo jo mahnili po planinski poti. Marsikdo je ob poti nabiral kostanj in gobe. Hitro smo se vzpenjali in kmalu smo prišli do prvih košenic. Košenice so posebnost Gorjancev. Še danes te strme travnike kosijo. Prišli smo do izvira Gospodična. Vsi so bili navdušeni nad izvirom. V daljavi se je slišalo grmenje, vendar to ni prestrašilo najbolj zagretih. Večina ljudi je pojedla malico v planinski koči pri izviru Gospodična, ostali pa smo jo mahnili še na Trdinov vrh. Hitro smo bili na vrhu. Na žalost je začelo deževati. Nazaj smo se vrnili kar po cesti. Ostali, ki so ostali pri izviru, so pojedli dobrote iz nahrbtnika, otroci pa so se šli zabavne igre. Ko smo se tisti, ki smo bili na vrhu vrnili, je že nehalo deževati. Pri koči smo naredili še skupinsko sliko, nato pa nas je prišel iskat avtobus. Imeli smo srečo, saj avtobus lahko pride tudi do koče. Pot navzdol bi bila preveč spolzka in bi nam preveč drselo.

Po dobri uri vožnje smo se vrnili v Trzin. Preživeli smo lep sobotni dan in z mislimi smo že bili pri izletu, ki ga bomo organizirali naslednje leto v tednu otroka.

Boštjan Kralj

V bližnji prihodnosti napovedujemo (spremljajte obvestila na plakatnih mestih in spletni strani društva):

- Fotografska razstava sedanjega glavnega urednika Planinskega vestnika Vladimirja Habjana »S poti po slovenskih gorah«.
- Predavanje alpinista Marjana Kovača »Gospodar stolpov« (o plezanju nove kombinirane smeri v Andskem lepotcu Chacraraju).
- Predavanje (diapozitivi in film) ter razstava fotografij mariborskega alpinista Borisa Strmška: »Četrt stoletja slovenske šole za nepalske gorske vodnike v Manangu«.
- Predavanje Marjete Keršič Svetel o največjih ekoloških problemih našega alpskega sveta.
- Potopisno predavanje Ane Galjot: »Nova Zelandija«
- in še in še ...

10.junija 1997 se je zgodila na Okrešlju nad Logarsko dolino huda nesreča gorskih reševalcev. Kar pet izrednih mož, ki so pomagali mnogim v težavah, je s svojim življenjem plačalo drobceno napako, ki v dolini ne bi pomenila nič, a v gorah - vse. Mladi trzinski planinci smo v nesreči izgubili svojega prijatelja, legendo bovškega gorskega reševanja - Borisa Mlekuža.
Leta minevajo, a med nami je ostala navada, da gremo zadnji dan oktobra na Okrešelj prižgat sveče v spomin na vse umrle gorske reševalce. Z leti je prvotno »zasebni izlet« prerasel v akcijo mladinskega odseka.
Če si kdo želi letos z nami, naj pokliče Emila - poskusili se bomo dogovoriti..
Pa še zanimivost: Vreme je običajno - slabo, če ne kar obupno slabo: A vreme nas še nikoli ni ustavilo. Verjetno nas tudi letos ne bo ...

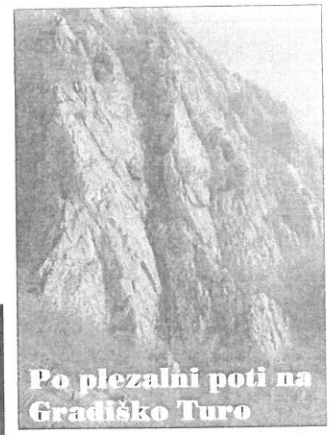

V nedeljo, 24. oktobra. Zbirališče: pri hišici PD Onger Trzin ob 8.00. Obvezne prijave (do petka zvečer, v soboto možna komunikacija samo preko SMS-ov!) pri Emilu na tel. 031-570-533. *Obvezne izkušnje s hojo in plezanjem po zavarovanih plezalnih poteh!*

850 LET PRVE PISNE OMEMBE MENGŠA

Mengeš je bil, kot kažejo bogate arheološke najdbe, poseljen že v prazgodovini. Na pobočju Gobavice – hriba nad mestom – je bilo v pradavnini eno največjih utrjenih gradišč v Sloveniji, kraj pa je igral izjemno pomembno vlogo tudi v rimski dobi. Kasneje so v Mengšu ustanovili eno prvih prafar na Slovenskem, pomembno vlogo pa je igral tudi v času protestantizma in v 18. in začetku 19. stoletja. V Mengšu so ustanovili prvo predilnico na Kranjskem, prvo pivovarno na Kranjskem, zaradi svoje strateške lege pa je bil tudi pomembno sejemsko mesto. Svojo vodilno vlogo je začel izgubljati šele, ko Mengšani niso pristali na gradnjo železnice skozi njihov kraj.

Letos pa Mengeš praznuje 850-letnico svoje prve omembe v pisanih virih. Leta 1154 je v darilni listini meranskega vojvode Bertolda kot eden od prič omenjen tudi Dietricus de Meingosburg. Listino, s katero je mati grofa Bertolda poklonila Vetrinjskemu samostanu devet kmetij z vsemi pritiklinami, ki so se razprostirale med Kamnikom in Sv. Lovrencem na Planini, ter hrib nad Bašljem, ki bi bil primeren za postavitev gradu, zdaj hranijo v koroškem muzeju v Celovcu. V Mengšu pa so temu jubileju letos posvetili že vrsto prireditev, vrhunec pa je predstavljala proslava, ki so jo pripravili 1. oktobra v mengeškem kulturnem domu. Nastopili so priznani mengeški umetniki, ki so po svoje potrdili, da je Mengeš res mesto glasbe. V zanimivem programu, ki so ga popestrili z diapozitivi mengeških kulturnih in zgodovinskih spomenikov, so nastopili: sopranistka Nina Kompare, oboist Matej Šarc, kitaristka Meta Skok, klarinetist Demetrij Lederer, pianist Simon Krečič, harmonikar Klemen Leben ter člani otroškega pevskega zbora Mengeški Črički.

Med udeleženci slovesnosti je bilo tudi več Trzincev.

MŠ

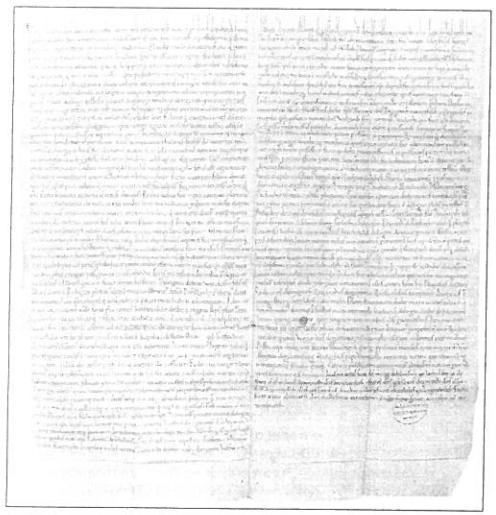

Listina, v kateri se pojavi prva pisna omemba Mengša.

Študentski klub Domžale:

PRED NAMI JE 12. BRUCEVANJE!

Študentje in vsi mladi, pozor! Vemo, da vam učitelji in profesorji že prav krepko hodijo po »živčkih« in vas polnijo z znanjem na vse mogoče načine, zato smo se odločili, da vam nekoliko olajšamo to jesen, ki je kar prehitro prišla. Ob športnih aktivnostih, predvsem pa jedači, pijači, zabavi in obilo dobre glasbe se vam obeta prijetno kratkočasenje v naši družbi. Na vas je le, da sprejmete povabilo na našo in vašo zabavo. Za začetek, toliko da proslavimo prihod jeseni, jesenskih barv in čas kostanja, pripravljamo Kostanj party 2004.

KOSTANJEVA ZABAVA 2004

Izkoristili bomo plodove jeseni in pred Študentskim klubom Domžale na Ljubljanski 70 v Domžalah ponovno organizirali Kostanj party. Dogajalo se bo na predzadnji dan tega meseca, 30. oktobra 2004, od 18. do 24. ure. Pekli bomo kostanj, se greli ob kuhanem vinu, poklepetali in skupaj kaj zapeli. Slednje pa ni nujno, saj bo za glasbo skrbela tudi glasbena skupina OLIVIJA. Vsekakor ne smeš zamuditi najboljše jesenske zabave.

AIR CANYONING

V čarobni soteski Predaselj v Kamniški Bistrici bomo še enkrat letos organizirali Air Canyoning. Kar smo počeli v avgustu in septembru, se bo dogajalo še v oktobru. Naj vas spomnimo, kaj je to. Po vrvi navpično 20m v temačno globel, kjer se "preklopimo" na vodoravno Tyrolian jeklenico (70 m), po kateri se spustimo iz temačnih globočin do izhoda iz soteske. Po prihodu na svetlo sonce nas čaka še en spust (34 m vertikala), in sicer do slapa, ki si ga je možno ogledati le bingljajoč na vrvi. Slap je vpet med navpični steni, ki pa ju je erozija v dolgih letih oblikovala v osmico - dvojni sod. V trenutkih za oddih med obema spustoma si bomo ogledali še Mali izvirk - stranski izvir Kamniške Bistrice, kraj pregovorne lepote. Po vseh napetostih in pričakovanjih se bomo potolažili v Piceriji Murka, ki še vedno slovi po največjem premeru južno od Alp. Akcija bo 24. oktobra 2004, ko ob 15. uri startamo iz Domžal.

SPET BOWLING

Čeprav je jesen v znamenju bolj zaspanih barv, mi še vedno obožujemo flurescentno svetlobo! Ljudje se kar ne naveličajo dosega nja streikov, split-anja in ostalih dogodivščin na stezi. Cosmic bowling nam zoper pripravlja fluorescentne luči, glasno glasbo, simpatične čeveljčke, svetleče krogle in neverjetno dobro zabavo, ki se nam obeta. Kje? V recepciji Bowling kluba 300. Pa ne pozabite, število mest je hitro zapolnjeno – vsak želi doživeti to zabavo! Vse informacije pa tako kot vedno – ŠKD in ŠKK.

12. BRUCEVANJE

Kot vsako leto, bomo tudi letos pripravili tradicionalno, sedaj že 12. (!) Brucevanje v Hali komunalnega centra v Domžalah. Vsi novi bruci, turbo bruci in tisti, ki imate to že nekaj let za seboj, se nam lahko pridružite 25. november 2004 od 21. ure dalje. Tako kot vsako leto se obeta mega zabava, dober animacijski program, slamerji, krst brucev ter, ne boste verjeli, nastop skupine ELVIS JACKSON-i. Kdor je že bruceval z nami v HKC v Domžalah, ve, da zabave ne sme zamuditi. In ker gre dobra reklama hitro od ust do ust, se ne bojimo niti tega, da nas ne bi obiskal podmladek... Jasno je, da se bomo mi pri organizaciji maksimalno potrudili, zato tudi ne dvomimo, da se boste vi maksimalno potrudili pri polnjenju obnovljene domžalske dvorane – do zadnjega kotička!

Ponovno pa se nam lahko pridružite na filmskih večerih in filmskem maratonu, ki bo, tako kot vedno, pester, tematski in nadvse zanimiv. Ne pozabite podaljšati tudi članstva v študentskem klubu – vse podatke najdete na www.studentski-klub.com .

Mateja Kegel

Študentski klub Domžale

objavlja

razpis

za prijavo za javno objavo del s področja fotografije, filma, poezije, slikarstva, kiparstva, grafike in modnega oblikovanja.

Dela bodo objavljena oz. predvajana na Dnevih kulture, ki bodo potekali od 19. do 23. januarja 2005 v Domžalah in okolici.

Dela s področja fotografije, slikarstva, kiparstva, grafike in modnega oblikovanja naj bodo poslana na najmanj šestih fotografijah. Razstava mora vsebovati najmanj 6 del, razen na področju modnega oblikovanja in kiparstva je del lahko manj. Izbrani ustvarjalci bodo dela razstavili na različnih razstavnih prostorih na Dnevih kulture.

Dela s področja filma bodo predvajana na filmskem večeru na Dnevih kulture. Kandidati naj svoje filme pošljejo na enem izmed naslednjih formatov: divx, DVD, VHS.

Dela s področja poezije bodo objavljena na eni izmed prireditev v sklopu Dnevov kulture. Besedila je potrebno poslati na disketi oz. zgoščenki ter v tipkanem izvodu. Izbrani ustvarjalci so se dolžni udeležiti prireditve, kjer bodo objavljena njihova dela, razen v primeru, da se dogovorimo drugače.

Vsi avtorji sami odgovarjajo za avtorstvo poslanih del.

Za izbor, objavo, razstavo ipd. ne plačujemo honorarja, najboljša in objavljena dela pa bodo nagrajena.

Pridržujemo si pravico, da izberemo kandidate po lastni presoji in izločimo oz. ne povabimo k sodelovanju tistih kandidatov, katerih prispevek ni zadovoljiv.

Zavezujemo se, da bomo z izdelki ravnali skrbno in pazljivo. Podatkov avtorjev ne bomo posredovali tretjim osebam in jih bomo uporabljali samo v namene Dnevov kulture.

Prispevke pošljite na naslov:

Študentski klub Domžale,
Ljubljanska 70,
PP. 102,
1230 Domžale
s pripisom »za Kulturne dneve«

ali prinesite osebno na isti naslov.

Rok prijave za vsa področja je 20.11.2004. Prijava naj vsebuje naslednje podatke: ime in priimek, naslov, telefon in elektronski naslov.

INFORMACIJSKA TOČKA ZA STRUKTURNE SKLADE EU (projekt delno financira EU)

RRA LUR

1.9.2004 je Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije začela z aktivnostmi v okviru izvajanja promocijskih aktivnosti v vlogi informativnih točk za strukturne sklade za leto 2004.

- Tako lahko odslej pri nas dobite več informacij glede:
- Enotnega programskega dokumenta (EPD)
- Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS)
- Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR)
- Evropskega socialnega sklada (ESS)

Z vstopom Slovenije v EU so sredstva navedenih skladov EU postala naša pravica in priložnost. Dobro poznavanje ciljev, namenov, obsega sredstev, upravičenih ciljnih skupin, stroškov ... je osnovni pogoj za uspešno kandidiranje za ta sredstva. Mi vam bomo pri tem pomagali po svojih najboljših močeh.

Vabljeni!

Informacijo o navedenem lahko preberete na spletni strani Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije www.rralur.si. Vprašanja v zvezi s strukturnimi skladi lahko posredujete na e-naslov terezija.krajcer@ljubljana.si ali pa jih postavite na telefonski številki 3061904 (Terezija Krajcer). Lahko pa se oglasite na sedežu Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije v Ljubljani, na Linhartovi 13, kjer vam bomo z veseljem posredovali informacije o strukturnih skladih EU.

Začetek gradnje osnovne šole v Dragomlju

Konec septembra so v Dragomlju slavnostno položili temeljni kamen za novo devetletno osnovno šolo, ki bo v naslednjih letih največji finančni zalogaj na področju šolstva v sosednji občini. Začetek gradnje šole se je vlekel že več let, domžalska županja pa je ob tem nekoč dejala, da se pri dragomeljski novi šoli zatika prav povsod, kjer se lahko. Za novo šolo so se morali odločiti, ker je bila stara štiriletna podružnična šola že dotrajana, v njeni neposredni bližini pa so nameravali zgraditi avtocesto od Ljubljane proti Blagovici. Avtocesta je že nekaj časa zgrajena, otroci pa se še vedno drenjajo v stari šoli, ki je zdaj v lasti Darsa. Ta je namreč staro šolo odkupil in nameraval zgraditi novo, enake velikosti. Ker pa so se na občini odločili, da bodo raje zgradili večjo, popolno devetletno šolo in zraven še tri oddelke vrtca in veliko telovadnico. Svoj piskrček je pristavila še Mestna občina Ljubljana, saj so v neposredni bližini začeli graditi stanovanjsko sosesko Novi Dragomelj, v kratkem pa naj bi tam blizu zraslo še naselje Podgoriška gmajna. Odločili so se, da bo tudi Ljubljana delno plačala gradnjo šole, zapletlo pa se je pri pridobivanju zemljišča. Po res dolgotrajnih zapletih jim je zemljišče le uspelo dobiti, pred začetkom gradnje pa so morali poskrbeti za ureditev bližnjega križišča in napeljavo infrastrukturnih vodov. Obnova križišča je veljala 67 milijonov tolarjev, od tega je 19 milijonov plačala država, ostalo pa so plačali s trzinskim denarjem, saj je šlo za izvensodno poravnavo kritja stroškov gradnje trzinske štiripasovne obvoznice.

Gradnja nove osnovne šole naj bi se zdaj začela, končana pa naj bi bila do 30. junija leta 2006.

MŠ

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vročo stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel.št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

23. 10.	TD Trzin	Tržnica pred Vinsko kletjo Uršič /pri Gregcu - Ljubljanska c. 15/
23. 10. 18.30	ŠD Trzin	Košarkarska tekma KK Utrip Trzin : KK Idrija 2000
24. 10. 8.00	MO PD Onger Trzin	Gradiška Tura (po plezalni poti)
30. 10. 13.00	Druš. Kresnička	Praznovanje "Noč čarovnic" (Barca)
4. 11. 11.00	Četrtni odbor OIC, TD Trzin, Občina Trzin	Srečanje podjetnikov Trzina
13.11.	MO PD Onger Trzin	Toško čelo - Sv. Katarina
17. 11.	DU Žerjavčki	Martinovanje žerjavčkov pri Krašlovih
20.11.	MO PD Onger Trzin	Pasja ravan
26. 11. 19.30	TD Trzin	Kulturni dom - Slovenska pesem in ples - podelitev priznaj za urejene domove

NAPOVEDUJEMO:

november	PD Onger Trzin	Okrogla miza »Prihodnost planinstva v Trzinu«
14. 12. 18.00	PD Onger Trzin	Občni zbor
november - maj	TD Trzin	Kuharski tečaj, restavratorska delavnica
december	KUD F. Kotar Trzin in Občina Trzin	Miklavževanje

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin tudi v Občinskem informativnem središču, Ljubljanska c. 12 / f, tel. 564 47 30.

Informacije o izletih PD na spletni strani: http://onger.org/menu.php

Ste se danes že nasmejali?

Zadetek na loteriji
- Kaj bi naredil, če bi zadel sto milijonov ?
- Kupil bi si dober avto.
- In če bi zadel več?
- Bi vrnil dolgove!

Zaupanje
Gospod na bančnem okencu: "Rad bi dvignil svoj denar"
- "Koliko pa bi dvignili, gospod ?" sprašuje bankir
- Vse, do zadnjega stotina!
- Ali boste zaprli račun ?
- Ne, rad bi ga le preštel, da bi videl če je ves še tukaj!

Nevednost
- Oh, kakšen bedak je moj direktor!
- A res? A vi veste, kdo sem?
- Ne.
- Njegova hči!
- A res? A vi veste, kdo sem jaz?
- Ne.
- Hvala bogu!

Premajhna plača
- Si povedal direktorju, da od tvoje plače ne moreta živeti dva.
- Sem.
- In kaj je rekel?
- Naj se ločim.

Ena nič, druga preveč
Tajnico bom moral odpustiti ker nič ne ve. Tebi je lahko, jaz pa svoje ne morem odpustiti, ker preveč ve.

Zamuda
- Zakaj ste pa danes tako pozni?
- Ker ste mi včeraj rekli, naj časopis preberem doma, gospod direktor.

Okvara
- Danes si pa prišel iz službe utrujen.
- Res je, računalnik se nam je pokvaril.
- In?
- In smo morali kartati na klasičen način.

Sorodstvo
Oženil sem se z vdovo, ki je imela odraslo hčerko. Moj oče, ki nas je dostikrat obiskoval, se je zaljubil v mojo pastorko in se z njo poročil. Na ta nacin mi je oče postal zet in pastorka mačeha. Čez nekaj mesecev mi je žena rodila sina, ki je postal očetov svak in moj stric. Očetova žena, oziroma moja pastorka je tudi dobila sina. Torej imam brata in obenem vnuka. Moja žena je obenem moja stara mama, zato ker je mama moje mačehe. Torej sem jaz ženin in obenem vnuk.
Z drugimi besedami: "Sam sem sebi svoj ded!"

GOSTILNA NAROBE
01/564 20 90
V bogati kulinarični ponudbi vas vabimo na domače koline.
Odprto vse dni v tednu.

BAHNE®

RTV SERVIS
GORENC s.p., Liparjeva 16, 1234 Menges, GSM: 041 644 - 121
Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.
Tudi na domu!
Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

Čistilno-vzdrževalni servis
- generalna čiščenja po adaptacijah
- strojno globinsko čiščenje talnih oblog, oblazinjenega pohištva, notranjosti vozil,...

Senčila
- lamelne zavese, notranje in zunanje žaluzije, plise in rolo zavese,tende in markize,...

Montiramo termoreflektivne in protivlomne folije
- sungard
- glassgard
- SDI distribution

Slikopleskarstvo
- barvanje stanovanj, fasad, oken, vrtnih ograj,...

clean beat